

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavní líčení konaném v Praze dne 29.04.2021 **t a k t o :**

při nezměněném zprošťujícím výroku III. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 , č.j. 2T 25/2018-1308 ze dne 14.01.2020

I.

Obžalovaní

R [REDACTED] V [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] OSVČ, trvale bytem [REDACTED]

A [REDACTED] G [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] OSVČ, adresa pro účely doručování [REDACTED]

jsou vinni, že

V [REDACTED] V [REDACTED] , coby [REDACTED]
[REDACTED] IČ: [REDACTED] se sídlem [REDACTED] (dále jen [REDACTED] , ačkoli si musel být vědom, že povinnosti plynoucí z jeho funkce osoby jednající za příspěvkovou organizaci je mimo jiné využívat přidělené prostředky účelně a hospodárně, jen ke krytí nezbytných potřeb příspěvkové organizace a opatření nutných k zabezpečení jejího nerušeného chodu

- 1) dne 05. 12. 2012 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč,
- 2) dne 09. 08. 2013 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč,
- 3) dne 01. 07. 2014 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort (dále jen Esplanade) v počtu 10 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre (dále jen Agricola) v počtu 16 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 200.000 Kč,

celkem tedy 76 voucherů za částku ve výši 594.400 Kč, kdy však pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace bylo prokazatelně využito pouze **27 voucherů**, z toho **18** poskytnutých na základě smlouvy o barterové spolupráci do soutěže [redacted] (11 do hotelu Esplanade a 7 do hotelu Agricola), **1 voucher** do hotelu Agricola darovaný [redacted] [redacted] za organizaci uvedené soutěže, **5 poukazů** do hotelu Agricola použitých jako výhry při soutěžích k propagaci portálu Kudyznudy.cz ve Špindlerově Mlýně v areálu zámku v Lednici, **3 poukazy** (č. 40/13 , poukaz č. 50/14 a 51/14) byly věnovány jako dary do sportovních soutěží, **u dalších 24 voucherů se nepodařil zjistit způsob jejich užití**,

u zbývajících **25 voucherů** však nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [redacted], řadu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A [redacted] G [redacted], nar. [redacted], která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty:

- a) poukaz č. 46/12 do hotelu Esplanade darovaný nezjištěného dne v autosakónu V [redacted] K [redacted] R [redacted] V [redacted] V [redacted] K [redacted], nar. [redacted]

- b) poukaz č. 57/12 do hotelu Esplanade a poukaz nezjištěného čísla do téhož hotelu darovaný A. G. v létě 2013 P. K. nar. ,
- c) poukaz č. 58/12 do hotelu Esplanade darovaný R. V. na pracovišti onkologické kliniky nezjištěného dne H. A. nar. , jako pacient onkologického oddělení,
- d) poukaz č. 59/12 do hotelu Esplanade darovaný R. V. nezjištěného dne na pracovišti onkologické kliniky D. J. nar. , jako pacient onkologického oddělení,
- e) poukaz č. 60/12 do hotelu Agricola darovaný R. V. nebo A. G. nezjištěného dne v prostorách , uplatněný A. C. nar. ,
- f) poukaz č. 68/12 do hotelu Agricola darovaný R. V. na pracovišti onkologické kliniky nezjištěného dne H. A. nar. , jako pacient onkologického oddělení,
- g) poukaz č. 42/13 do hotelu Esplanade nezjištěného dne na přesně nezjištěném místě, uplatněný dne 19.12.2015 syny A. G., M. a O. G.
- h) poukaz č. 46/13 do hotelu Esplanade darovaný prostřednictvím A. G. H. D. nar. , přes jejího známého, manžela obžalované, přesně nezjištěného dne v ,
- ch) poukaz č. 47/13 a č. 48/13 do hotelu Esplanade, oba využité A. G. s společně s jejím manželem 08.05.2015
- i) poukaz č. 49/13 do hotelu Esplanade darovaný R. V. nebo prostřednictvím jeho zástupce nezjištěného dne J. B. nar. při přípravě konference ,
- j) poukaz č. 52/13 do hotelu Esplanade darovaný R. V. nezjištěného dne A. R. nar. , k osobnímu jubileu jako zaměstnankyni ,
- k) poukaz č. 56/13 do hotelu Agricola darovaný A. G. nezjištěného dne na bližší nezjištěném místě kamarádce J. N. nar. ,
- l) poukaz č. 58/13 do hotelu Agricola darovaný přesně nezjištěného dne A. C. prostřednictvím P. O. pracovního vedoucího M. N. nar. , která jej darovala svému bratruvi M. N. nar. , který jej uplatnil 18.12.2015

- m) poukaz č. 59/13 a 61/13 do hotelu Agricola darovaný R [redacted] V [redacted] jako pacientem onkologického oddělení nezjištěného dne na onkologické klinice pracovníci oddělení I [redacted] H [redacted] nar. [redacted]
- n) poukaz č. 49/14 do hotelu Esplanade darovaný A. G. [redacted] na oslavě narozenin okolo data [redacted] O [redacted] O [redacted] nar. [redacted]
- o) poukaz č. 53/14 do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] M [redacted] W [redacted] nar. [redacted], při přípravě konference [redacted]
- p) poukaz č. 54/14 do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] M [redacted] H [redacted] nar. [redacted], při přípravě konference [redacted]
- q) poukaz č. 56/14 do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] M [redacted] K [redacted] nar. [redacted] jako řediteli Kongresového centra Praha
- r) poukaz č. 57/14 do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] Z [redacted] J [redacted] nar. [redacted], zaměstnankyní [redacted]
- s) poukaz č. 96/14 původně 91/14 do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] jako pacientem onkologického oddělení nezjištěného dne na onkologické klinice pracovníci oddělení I [redacted] H [redacted] nar. [redacted]
- t) poukaz nezjištěného čísla do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted] k osobnímu jubileu R [redacted] Š [redacted] okolo dne jejího narození [redacted], zaměstnankyní [redacted]
- u) poukaz nezjištěného čísla do hotelu Esplanade darovaný blíže nezjištěného dne R [redacted] V [redacted] k osobnímu jubileu M [redacted] M [redacted] okolo dne jeho narození [redacted], zaměstnanci [redacted]
- v) poukaz č. 46/14 do hotelu Agricola darovaný nezjištěného dne na nezjištěném místě R [redacted] V [redacted] jeho synovi A [redacted] V [redacted], který jej uplatnil 13.02.2015,
- w) poukaz č. 47/14 do hotelu Agricola darovaný R [redacted] V [redacted] nezjištěného dne J [redacted] Š [redacted] nar. [redacted], při přípravě konference [redacted]
- x) poukaz č. 85/14 do hotelu Agricola darovaný blíže nezjištěnou osobou z [redacted] na blíže nezjištěném místě blíže nezjištěného dne S [redacted] C [redacted] nar. [redacted]

čímž způsobili příspěvkové organizace [redacted] škodu ve výši 204.100,- Kč,

t e d y oba obžalovaní společným jednáním porušili zákonem uloženou povinnost opatřovat cizí majetek a způsobili tak škodu nikoliv malou,

č í m ž s p á c h a l i

R [redacted] V [redacted] přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku

A [redacted] G [redacted] přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku.

a o d s u z u j í s e

R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted] shodně

podle § 220 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku se obžalovaným ukládá **přiměřená povinnost** uhradit škodu, kterou způsobili, podle svých sil a schopností v době zkušební, jako podmínku osvědčení se v ní.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou **oba obžalovaní povinni shodně a nerozdílně uhradit** na náhradu škody [redacted] IČ: [redacted] se sídlem [redacted] částku 204.100,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8.05% z částky 204.100,-Kč, a to od 08.09.2017 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se [redacted] IČ: [redacted] se sídlem [redacted] odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalování

R [REDACTED] V [REDACTED],

nar. [REDACTED], OSVČ, trvale bytem [REDACTED] a

A [REDACTED] G [REDACTED],

nar. [REDACTED] OSVČ, adresa pro účely doručování [REDACTED]

zprošťují obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp.zn. [REDACTED] ze dne 12.02.2018 pro skutek, že

u zbývajících voucherů však nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [REDACTED] řadu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A [REDACTED] G [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty,

- a) poukaz č. 38/14 do hotelu Agricola darovaný R [REDACTED] V [REDACTED] a A [REDACTED] G [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED], nar. [REDACTED]
- b) poukaz č. 40/13 do hotelu Esplanade darovaný R [REDACTED] V [REDACTED] nezjištěného dne J [REDACTED] T [REDACTED] nar. [REDACTED]
- c) poukaz č. 50/14 a 51/14 do hotelu Esplanade darované blíže nezjištěnou ženou za [REDACTED] M [REDACTED] F [REDACTED] nar. [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Krákorová Petra

t e d y oba obžalovaní měli společným jednáním porušit zákonem uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a způsobit tak škodu nikoliv malou,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted]

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku, neboť zažalovaný skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se [redacted] IČ: [redacted] se sídlem [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

K bodu I. rozsudku

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaní spáchali skutek tak, jak je podrobně popsán ve výročíh rozsudku, když V [redacted] V [redacted] coby [redacted] příspěvkové organizace [redacted] IČ: [redacted] se sídlem [redacted] (dále jen [redacted]), ačkoli si musel být vědom, že povinností plynoucí z jeho funkce osoby jednající za příspěvkovou organizaci je mimo jiné využívat přidělené prostředky účelně a hospodárně, jen ke krytí nezbytných potřeb příspěvkové organizace a opatření nutných k zabezpečení jejího nerušeného chodu dne 05. 12. 2012 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč, dne 09. 08. 2013 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč, dne 01. 07. 2014 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort (dále jen Esplanade) v počtu 10 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre (dále jen Agricola) v počtu 16 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 200.000 Kč, celkem tedy 76 voucherů za částku ve výši 594.400 Kč, kdy však pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace bylo prokazatelně využito pouze 27 voucherů, z toho 18 poskytnutých na základě smlouvy o barterové spolupraci do soutěže [redacted] (11 do hotelu Esplanade a 7 do hotelu Agricola), 1 voucher do hotelu Agricola darovaný T [redacted] D [redacted] za organizaci uvedené soutěže, 5 poukazů do hotelu Agricola použitých jako výhry při

soutěžích k propagaci portálu Kudyznudy.cz ve Špindlerově Mlýně v areálu zámku v Lednici, 3 poukazy (č. 40/13, poukaz č. 50/14 a 51/14) byly věnovány jako dary do sportovních soutěží, u dalších 24 voucherů se nepodařilo zjistit způsob jejich užití, u zbývajících 25 voucherů však nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [redacted] řadu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnanec střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A [redacted] G [redacted] nar. [redacted] [redacted], která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty, čímž způsobili příspěvkové organizaci [redacted] ve výši 204.100,- Kč.

2. Obžalovaný R [redacted] V [redacted] na svou obhajobu uvedl, že byl 10 let ve funkci [redacted] a byl odvolán tehdejší ministryní MMR ČR, Jourovou když jako důvod byla uvedena příliš dlouhá doba ve funkci, během těch 10 let nebyla žádná negativní hodnocení ze strany zaměstnavatele nebo odborné veřejnosti, během těch 10 let bylo 10 kontrol hospodaření, státními i privátními subjekty, bez zásadních zjištění a pochybení, v roce 2014 bylo rovněž 10 kontrol, z toho 2x NKÚ, první v pořádku, druhá vyústila v podání trestního oznámení v květnu 2015, z [redacted] odcházel ve velmi vypjaté situaci, což dokládá dopis zaslaný zaměstnanci [redacted] tehdejšímu premiéru Sobotkovi. Od zahájení kontroly NKÚ v listopadu 2014 přes podání TO ze strany NKÚ - květen 2015 - do obvinění a obžaloby - únor 2018 uběhlo celkem 40 měsíců, které byly charakterizovány nekomunikací - kontrolovaná osoba vůbec nereagovala na návrh kontrolního protokolu, nijak se nesnažila vysvětlit zjištění NKÚ, on se mohl vyjádřit ke kontrolovaným skutečnostem teprve po 29 měsících od zahájení kontroly a to při podání vysvětlení na PČR. Kontroloři NKÚ se ho nezeptali nikdy.

3. Je přesvědčen, že [redacted] nevznikla žádná škoda. Jako osoba poškozená žádnou škodu nikdy nevyčíslila ani nevymáhala, byla spočítána komisařem PČR prostým násobením a sčítáním čísel, bez jakéhokoliv znaleckého posudku. A nebyl vůbec vzat v potaz pravděpodobný ekonomický přínos použití voucherů Z korespondence ve spise vyplývá, že se poškozená osoba připojila k takto vyčíslené škodě teprve po kontroverzní korespondenci mezi komisařem PČR a advokátem poškozené osoby.

4. Nákup a použití voucherů na podporu domácího cestovního ruchu a na podporu kongresového turismu byl zcela v souladu s jeho pravomocemi a také s cíly [redacted] podpora růstu [redacted] byla vždy součástí marketingových plánů [redacted]. Použití voucherů mělo za cíl propagovat české lázeňství a wellness a podpořit domácí cesty Čechů, s využitím sdílení pozitivních zkušeností s pobytem se známými a přáteli příjemců voucherů. Velký význam tohoto způsobu propagace ukazuje i marketingové šetření společnosti Mindbridge objednané společností [redacted] v roce 2017. Použití voucherů je běžné i v jiných případech a jinými subjekty financovanými

z veřejných peněz - např. destinační management krajů nebo CzechInvest - to dokládají mediální výstupy a veřejně přístupné dokumenty.

5. Svědci předvolaní PCR obdrželi vouchery od něho jako od [REDAKCE] informoval je co je cílem věnování voucherů ze strany [REDAKCE]. V případě využití voucherů pro zaměstnance [REDAKCE] se jednalo o jejich odborný růst, vzdělávání v oboru cestovního ruchu a motivaci k práci.

6. Při veškerém svém počínání ve funkci [REDAKCE] jednal v dobré víře, je přesvědčen, že žádné důkazy o jeho vině neexistují a naopak navrhované a předložené důkazy podporují oprávněnost použití voucherů a ukazují na jejich běžné využívání. Na základě všech těchto skutečností mám za to, že jsem se přečinu nedopustil, žádná škoda nevznikla a přečin se nestal.

7. K tíži obou obžalovaných byl už policií hodnocen fakt, že v účetních dokladech [REDAKCE] není k dispozici žádná evidence voucherů, z nichž by bylo zřejmé, kolik jich bylo dodáno a jak byly využity, ale orgánům činným v trestním řízení byly předloženy faktury za nákup voucherů, včetně uvedení jejich počtu. Rovněž byla předložena batterová smlouva s [REDAKCE]. Není pravda, že by nikdo nevěděl nic o evidenci voucherů, jejich počtu a využití, účetní paní V [REDAKCE] uvedla, že existovala excelová tabulka, kde byly jednotlivé vouchery uvedeny.

8. Obžalovaný na svou obhajobu zdůrazňuje, že vouchery zpravovalo ekonomické oddělení a není zřejmé, z jakého důvodu by vůbec osoby na pozici [REDAKCE] Z [REDAKCE] J [REDAKCE] a paní V [REDAKCE] H [REDAKCE] měly mít povědomí o marketingovém využití voucherů, když využití marketingových nástrojů k propagaci cestovního ruchu nebylo náplní jejich práce. Z [REDAKCE] J [REDAKCE] nadto k evidenci voucherů vůbec nic nevyprávěla, nelze proto uzavřít, že o této otázce ničeho nevěděla a paní V [REDAKCE] H [REDAKCE] uvedla, že vouchery pouze objednávala, ale dále s nimi nic neřešila. Není tedy pravda, že žádná evidence voucherů neexistovala, což následně podrobněji rozvádí v písemně vyhotoveném odvolání. Pokud následně za nového vedení tato evidence zmizela, nemůže to jít k tíži obžalovaného.

9. Nad rámec shora uvedeného obžalovaný připomíná, že ve své funkci [REDAKCE] neměl za úkol osobně (fyzicky) kontrolovat, zda existuje evidence, zda zaměstnanci vyplňují každé jednotlivé interní sdělení dle pokynů, apod. -- jeho úkolem bylo zejména zavést tuto praxi a stanovit osoby, které odpovídají za její plnění. Dílčí kontrola již byla na stanovených subjektech, jiných osobách. Svoji povinnost tedy obžalovaný zcela splnil, což bylo prokázáno i svědeckými výpověďmi výše jmenovaných osob.

10. Prakticky u veškerých voucherů uvedených ve výroku obžaloby chybí podrobné vymezení místa, času a způsobu, jakým mělo ke spáchání údajné trestné činnosti dojít. Není zejména uvedeno, kdy konkrétně mělo dojít k jejich předání. Bez tohoto zjištění není možné určit ani běh pro trestní řízení podstatných lhůt, jakými jsou např. promlčecí doba.

11. Dále vytýká nedostatek prokázání subjektivní stránky žalovaného trestného činu, úmysl přitom nelze v žádném případě jen předpokládat, ale je nutno jej na základě zjištěných okolností bezpečně prokázat. Závěry o zavinění nesmějí být pouze jakousi presumpcí. Je třeba mít na paměti, že dle konstantní judikatury ze samotného opomenutí jednání nelze automaticky dovozovat existenci úmyslu či srozumění pachatele s porušením nebo ohrožením zájmu

chráněného trestním zákonem. V případě, že v trestním řízení není dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolnostech, a jsou-li tak přítomny důvodné pochybnosti o zavinění pachatele, je nutno rozhodovat ve prospěch obžalovaného (*in dubio pro reo*).

12. Obžalovaný se v době předávání jednotlivých voucherů domníval, že je předává vybraným osobám za účelem propagace ČR jako turistické destinace. Jednalo se o osoby, které mohly šířit svoji zkušenost, popř. o osoby, které v ČR jako turistickou destinaci propagovaly či se na propagaci podílely. Zavinění přitom musí být zkoumáno právě k okamžiku, kdy obžalovaný voucher předával, nikoliv v době o několik měsíců až let později, kdy se ukázalo, že voucher byl například obdarovanou osobu použit v rozporu s jeho určením či že tato osoba dostatečně nepropagovala navštívenou destinaci či že ze zamýšleného projektu sešlo. Jakékoliv skutečnosti, které nastaly až po předání voucheru, nemají význam pro posouzení subjektivní stránky trestného činu. Nadto v dané věci zcela absentuje motiv trestné činnosti.

13. Dále namítá, že škoda doposud nebyla v rámci trestního řízení řádně vyčíslena a prokázána. V daném případě není a nebylo rozporováno, zda vouchery mohly být z veřejných prostředků nakoupeny, pokud obžaloba vycházela ze skutečnosti, že vouchery byly nakoupeny v souladu s právními předpisy, nelze v jejich pořizovací hodnotě spatřovat škodu. Škoda totiž mohla být způsobena až jejich nesprávným použitím – tedy předáním poukazu nevhodné osobě. Případnou škodu by tak bylo možné spatřovat maximálně v částce, která se rovná kvantifikaci prospěchu či zisku, o který ČR přišla tím, že vouchery nebyly předány jiným „vhodným osobám“, díky nimž by došlo k lepší propagaci ČR jako turistické destinace. Žádná taková kvantifikace škody však nebyla orgány činnými v trestním řízení předložena; soud se spokojil s počtářským vynásobením pořizovací ceny voucherů, jejich počtem a to přesto, že byl na nesprávný výpočet škody ze strany obžalovaných upozorňován.

14. Obžalovaný namítal, že dostal naplnění propagace. Ta spočívá v uvádění produktů ve známost, v šíření informací, přiměnění třetích osob kupovat určité produkty, navštěvovat určitá místa, podpořit koupi určitých produktů, v tomto případě šlo o zvyšování návštěvnosti lázeňských míst. Jednou z velmi ceněných marketingových metod je i metoda *word of mouth*, což je forma osobní komunikace zahrnující výměnu informací o produktu mezi cílovými zákazníky a sousedy, přáteli, příbuznými, kolegy, přičemž se jedná o jeden z neúčinnějších komunikačních nástrojů a nejdůvěryhodnější formu komunikace. Osobní doporučení má často významný vliv na rozhodování spotřebitelů, častěji významnější než televizní či tisková reklama.

15. K tomu soud musí dodat, že je pochybné, zda renomovaná lázeňská místa, ve kterých byly zmiňované hotely potřebují takový způsob marketingu jako se aplikuje nejčastěji na nové produkty na trhu. Navíc obžalovaný nedodává, že jako každá forma propagace, má i jiní zmiňovaná *WoMM* své limity. Lidé začnou o produktu hovořit nejčastěji ve spojitosti s novým výrobkem nebo při zvláštní modifikaci stávajícího produktu. Tato forma komunikace je nejvhodnější pro propagaci nových produktů na trhu, výrobků zastoupených velkým množstvím ambasadůrů nebo pro produkty a služby, jejichž spotřeba či užití lze spojit s nějakým silným zážitkem.

16. Obžalovaní jistě potřebovali zpětnou vazbu pro jimi zvolený způsob marketingu. Ten ze spisu ani z výpovědi svědků nevyplývá ani v síle silného zážitku, navíc byl často zprostředkovaný, když i obžalovanými zvolení cíloví spotřebitelé, volili stejný způsob, jakým se

k voucherům dostali oni, darovali jej jako hodnotný dar jiným (bez informace obžalovaným). Jenže dalším závažným limitem pro WoMM je jeho obtížná měřitelnost. Měření WoMM kampaní je takřka nemožné. WoMM komunikace totiž může probíhat ve formě intimního rozhovoru dvou známých lidí na ulici, ale může jít také o prezentaci mezi pěti tisíci lidmi na fotbalovém stadionu. WoMM tak není obsažen pouze v jednom médiu, jeho rychlost šíření je proměnlivá, nepřichází pravidelně v určeném čase a nelze vypnout. Ve WoMM kampaních lze měřit pouze první interakci, a to prostřednictvím zpětné vazby od první linie zákazníků, se kterými by měla společnost (zde ██████████) udržovat kontakt. Pokud však oslovení zákazníci z druhé linie osloví další, společnost se o tom již nedozví a zpětnou vazbu tak nemá.

17. Obžalovaná A ██████████ G ██████████ na svou obhajobu uvedla, že v ██████████ pracovala od ██████████ - téměř 11 let. V průběhu tohoto období ██████████ pracoval s rozpočtem cca 250 - 300 mil. Kč ročně. Svou práci po celou dobu vykonávala svědomitě s respektováním všech zákonných předpisů a interních směrnic. Důkazem toho jsou výsledky kontrolních šetření kontrolních skupin, které za dobu jejího působení neshledaly žádná závažná pochybení. Kontrolní skupiny představovaly kontrolní týmy ze zřizovatelského odboru jednou ročně tzv. Metodický dohled, jednou ročně kontrolní šetření ze strany odboru interního auditu Ministerstva MR, 3-4 interní audity ročně, 2 šetření BDO (auditorská společnost) - zadavatel zřizovatelský odbor MMR, Finanční úřad, NKÚ - ona byla kontaktní osobou pro 4 komplexní kontroly ze strany NKÚ.

18. K protokolu NKÚ, na základě kterého bylo podáno trestní oznámení, uvedla, že za dobu jejího 11letého působení v ██████████ se nestalo, aby nebyly předány veškeré požadované dokumenty, a aby se kontrolovaná osoba ██████████ ke kontrolnímu protokolu nevyjádřila. Ke zmiňovanému protokolu se ona osobně neměla možnost vyjádřit, případně zajistit doložení požadovaných dokumentů.

19. Všechny vouchery byly pořízeny v souladu se zákonnými předpisy a interními dokumenty platnými v ██████████ zejména Statutem ██████████ a Organizačním řádem ██████████, byly bezpečně a řádně uloženy a vydávány pouze se souhlasem ředitele ██████████. Všechny vouchery byly použity na podporu domácího cestovního ruchu a kongresového turizmu (stanoveno Statutem a Organizačním řádem) s cílem podpořit domácí cesty Čechů (stanoveno Statutem) s využitím sdílení pozitivních zkušeností s pobytem se známými a přáteli příjemců voucherů (komunikační kanál vyhodnocen společností Mindbridge (společnost zaměřená na výzkum trhu a marketingové poradenství) v rámci marketingového šetření zadaného stávajícím vedením ██████████ jako jeden z neúčinnějších). Všechny vouchery spojované v obžalobě s její osobou byly poskytnuty obžalovanou jako zaměstnankyní ██████████. Je přesvědčena, že všechny osoby, které obdržely vouchery jejím prostřednictvím jako pracovníci ██████████ věděly, že pracuje pro ██████████ a věděly také, že hlavním cílem ██████████ je propagace naší země jako destinace cestovního ruchu. Poskytnutím voucherů žádná škoda nevznikla, naopak byl zcela naplněn účel jejich pořízení. Žádného přečinu se nedopustila.

20. Pokud obžaloba uvádí, že ona u voucherů využívaných R ██████████ V ██████████ musela být minimálně srozuměna s tím, že je použije pro jiné potřeby, když nevyžadovala potvrzení jejich předání a odůvodnění účelu, k němuž budou využity, s tím, že jejich použití nebude v souladu se zákonem, to není pravdou. Z takto formulovaného závěru vyplývá, že by obžalovaný V ██████████ s ní jednali ve vzájemné souvislosti, tedy jako spolupachatelé. Také se

dosud nikdo řádně nevypořádal se subjektivní stránkou, když všechny vouchery, včetně těch, které byly poskytnuty jí samotné jako zaměstnankyni, byly vydávány v návaznosti na interní předpis pouze se souhlasem ředitele [REDACTED]. Její výpověď v tomto směru plně koresponduje s výpovědí obžalovaného [REDACTED] V [REDACTED]. Za této důkazní situace je naprosto vyloučené, aby byla alespoň v eventuelním úmyslu srozuměna s tím, že jednotlivými žalovanými útoky, tedy předáváním předmětných voucher, respektive jejich přebíráním pro svoji osobu zásadním způsobem porušuje pracovní povinnosti, vyplývající z jejího pracovního zařazení, a byla si tak vědoma, že tímto jednáním se dopouští trestné činnosti. I tento závěr tak vylučuje její trestní odpovědnost.

21. **Obžalovaní jsou usvědčováni ze spáchání trestné činnosti následujícími důkazy.** A [REDACTED] G [REDACTED] byla jmenována [REDACTED] jmenovacím dekretem ze dne [REDACTED] (na čl. 201). Rámcový obsah její práce byl stanoven Organizačním řádem [REDACTED] a popisem pracovní činnosti ze dne [REDACTED] (na čl. 220) je mimo jiné pod bodem 1. uvedeno, že [REDACTED] řídí a zabezpečuje dodržování zákona a VZ.

22. Dle Směrnice č. 1/2012 (Organizační řád [REDACTED]) ze dne 13. 04. 2012 (č.l. 238-254 spisu) stojí v čele [REDACTED] generální ředitel, který odpovídá za hospodaření a celkovou činnost [REDACTED] ministru pro místní rozvoj. Jeho pravomoci a odpovědnost vyplývají ze zřizovací listiny, statutu a obecně platných předpisů. Dle ustanovení § 6 uvedené směrnice [REDACTED] v souvislosti s plněním svých úkolů hospodář se svěřeným majetkem ČR, přičemž se řídí právními předpisy a pravidly pro ekonomické řízení hospodaření příspěvkových organizací při důsledné aplikaci zákona č. 320/2001 Sb. o finanční kontrole a prováděcí vyhlášky MF ČR č. 416/2004 Sb.

23. Podle ustanovení § 11 uvedené směrnice jsou vedoucími zaměstnanci generální ředitel, ředitelé odborů a vedoucí oddělení. § 19 zmíněného dokumentu dále uvádí, že do působnosti ředitele patří mimo jiné hospodařit se svěřeným majetkem ČR a zabezpečovat finanční kontrolu hospodaření. Podle ustanovení § 21 téhož dokumentu spadá do působnosti ředitelů odborů mimo jiné i odpovědnost za celkovou činnost odboru, vytváření předpokladů pro řádné hospodaření se svěřeným majetkem a zabezpečení uplatňování zásad správy a ochrany majetku. V Organizačních rádech z let 2013 a 2014 pak lze nalézt téměř totožné znění všech ustanovení. V Organizačním řádu z roku 2014 jsou vyjmenovány odbory ekonomika a interní služby, strategie a marketing, komunikace s veřejností, institut turismu.

24. Jmenovacím dekretem vydaným dne [REDACTED] Ing. Jiřím Paroubkem, ministrem pro místní rozvoj byl [REDACTED] R [REDACTED] V [REDACTED] ke dni 16. 11. 2004 jmenován do funkce [REDACTED]

25. Ve Statutu [REDACTED] je uvedeno, že základním cílem tohoto subjektu je propagace ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i v ČR.

26. R [REDACTED] V [REDACTED] coby [REDACTED] 05. 12. 2012 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á

6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč, dne 09. 08. 2013 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort v počtu 14 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre v počtu 11 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 197.200 Kč a dne 01. 07. 2014 objednal od společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. dárkové poukazy na víkendové relaxační wellness pobyty v hotelu Esplanade Spa&Golf Resort (dále jen Esplanade) v počtu 10 KS (á 8.900 Kč) a v hotelu Agricola Sport&Wellness Centre (dále jen Agricola) v počtu 16 KS (á 6.600 Kč) za celkovou částku ve výši 200.000 Kč, celkem tedy 76 voucherů za částku ve výši 594.400 Kč.

27. Pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace bylo prokazatelně využito pouze 27 voucherů, z toho 18 poskytnutých na základě smlouvy o barterové spolupráci do soutěže [redacted] (11 do hotelu Esplanade a 7 do hotelu Agricola). Z listinných materiálů doložených [redacted] bylo prokázáno, že na základě Obchodní smlouvy o barterové spolupráci (604-608), uzavřené dne 21. 05. 2013, mělo být [redacted] poskytnuto 14 voucherů do hotelu Esplanade v celkové hodnotě 150.414 Kč bez DPH. Plněním ze strany [redacted] mělo být odvíjení sponzorských vzkazů. Smlouvu uzavřel za [redacted] [redacted] T [redacted] K [redacted] a za [redacted] [redacted] R [redacted] V [redacted]. Dle Předávacího protokolu ze dne 21. 11. 2013 bylo ČR předáno 10 KS voucherů do hotelu Esplanade a 4 vouchery do hotelu Agricola. Číslo voucherů nikde uvedena nebyla. Z předávacích protokolů na jednotlivé vouchery (609-627) plyne, že poukaz do hotelu Esplanade převzali I [redacted] Š [redacted] H [redacted] M [redacted] M [redacted] P [redacted] J [redacted] B [redacted] M [redacted] M [redacted] N [redacted] J [redacted] G [redacted] P [redacted] S [redacted] D [redacted] C [redacted] Z [redacted] K [redacted] a T [redacted] V [redacted]. Do hotelu Agricola převzali poukazy J [redacted] S [redacted] L [redacted] D [redacted] a J [redacted] R [redacted]. Ze sdělení společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. plyne, že uvedené osoby vouchery i uplatnily s drobnými výjimkami. J [redacted] S [redacted] uvedl, že voucher obdržel, ale neuplatnil ani nikomu nevěnoval. M [redacted] N [redacted] svůj voucher, který vyhrál v rádiu, věnoval kamarádovi P [redacted] K [redacted]. Následně poukaz uplatnil jeho syn O [redacted] K [redacted] J [redacted] R [redacted] uvedl, že se soutěží v rádiu účastní, žádný voucher však neobdržel. Ze sdělení [redacted] ze dne 26. 07. 2016 plyne, že místo J [redacted] R [redacted] byl poukaz omyllem zaslán M [redacted] V [redacted]. Ten policejnímu orgánu potvrdil, že jej dostal, avšak neuplatnil jej, ani nikomu nevěnoval. T [redacted] V [redacted] uvedl, že voucher do hotelu Esplanade, který vyhrál v rádiu, daroval kamarádovi I [redacted] D [redacted].

28. Výsledky osob, které vouchery uplatnily, bylo zjištěno, že většina vyhrála vouchery v soutěži [redacted], dále, že v uvedené soutěži v rádiu voucher do hotelu Agricola vyhrála také J [redacted] B [redacted], J [redacted] M [redacted], J [redacted] M [redacted] a J [redacted] K [redacted]. K uvedeným osobám nicméně chybí předávací protokoly i právní titul nabytí jim věnovaným voucherů. Dle sdělení [redacted] se jednalo ze strany [redacted] o dar do soutěže bez protiplnění. Výhry byly předávány, respektive zasílány [redacted] přímo výhercům, proto nejsou v dispozici [redacted] předávací protokoly.

29. Pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace byl prokazatelně využit 1 voucher do hotelu Agricola darovaný I [redacted] D [redacted] za organizaci výše uvedené soutěže, 5 poukazů do hotelu Agricola použitých jako výhry při soutěžích k propagaci portálu Kudyznudy.cz ve Spindlerově Mlýně v areálu zámku v Lednici, 3 poukazy (č. 40/13, poukaz č. 50/14 a 51/14) byly věnovány jako dary do sportovních soutěží.

30. U dalších 24 voucherů se nepodařil zjistit způsob jejich užití, a u zbývajících 25 voucherů obžalovaní nezajistili, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [redacted] řadu z nich dokonce použili pro své soukromé potřeby, čímž obžalovaný V [redacted] porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A [redacted] G [redacted] nar. [redacted] [redacted] která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty:

31. Ze seznamu hostů poskytnutých společností Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. byly ztotožněny osoby, které těchto 25 voucherů uplatnily. Tyto poukazy byly poskytnuty jménem příspěvkové organizace, je zřejmé, že přístup k voucherům měli pouze obžalovaní R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted]. Poukazy věnované zaměstnancům sice nebyly využity pro osobní potřeby A [redacted] G [redacted] nebo R [redacted] V [redacted] (resp. jako dary příbuzným či známým), nebyly však použity v souladu se svým určením, tj. ke krytí nezbytných potřeb k zabezpečení nerušeného chodu organizace. Dary zaměstnancům k životním jubileím neslouží nijak k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu. Nelze se ztotožnit s názorem, že použití voucheru jako daru pro zaměstnance k životnímu jubileu nebo jako pracovní odměny je v souladu s pravidly pro hospodaření příspěvkové organizace. Stejně neúčelné pro výslednou propagaci České republiky se jeví darování voucherů osobám v souvislosti s přípravou konference o cestovním ruchu, když tyto vouchery na víkendový pobyt v exkluzivních hotelech byly zamýšleny jako osobní dary, pozornost, a v horších případech jako „společenská norma pozornosti“ při setkání se zástupcem některého z partnerů, hrazené z veřejných zdrojů. Jak vyplynulo z dalšího dokazování, takové vouchery skončily i jako znovu darované osobní dary pro rodinné příslušníky a podobně. Pokud se někdo pobytu v lázeňském středisku na základě takto distribuovaného voucheru z prostředků [redacted] zúčastnil, nebyl účel voucheru, tedy propagace České republiky a jejích lázeňských míst naplněn, v opačném případě by šlo o nemístnou zkratku, která nesmí mít při využívání veřejných zdrojů místo.

32. Stejně tak uvedeným cílům nesloužily poukazy věnované poslancům M [redacted] H [redacted] a M [redacted] W [redacted] ani voucher dodaný [redacted] který předala Z [redacted] J [redacted] A [redacted] G [redacted] nebo R [redacted] V [redacted]

33. Z výsledků zaměstnanců [redacted] a organizačního řádu příspěvkové organizace plyne, že vedení [redacted] bylo tvořeno mimo generálního ředitele řediteli odborů a vedoucími oddělení. Funkce ředitel úseku neexistovala. Výsledky zaměstnanců bylo zjištěno a potvrzeno, že vedení příspěvkové organizace R [redacted] V [redacted] žádné vouchery nevěnovalo, a to ani u příležitosti oslav. Odměňování generálního ředitele ani nebylo v kompetenci jeho podřízených. Dále bylo z výsledků zaměstnanců zjištěno, že vouchery nikdy nemělo ve správě oddělení veřejných zakázek, ale spravovalo je ekonomické oddělení. Vouchery byly uloženy v pokladně,

v části roku 2014 je měla u sebe v pokladně účetní a pokladní P. V. Jmenované předala vouchery A. G. a vyzvedávala si je také osobně nebo přes svou sekretářku.

34. **Bylo tak spolehlivě prokázáno, že správa, evidence a vydávání voucherů byly zcela v kompetenci A. G. a pokladní je vydávala právě jí na její pokyn.** R. V. coby odpovědná osoba pak nezajistil podmínky pro to, aby byly poukazy do hotelu Agricola a Esplanade, zakoupené příspěvkovou organizací, používány pouze pro účely propagace ČR jako turistické destinace, k čemuž byly určeny. Poukazy pak sám zneužíval, když je rozdával svým známým a příbuzným jako dary, zcela mimo účel, pro které byly poukazy z prostředků příspěvkové organizace pořízeny. Současně jejich zneužívání umožnil své přímé podřízené A. G., která poukazy uplatňovala jednak pro svou potřebu, a jednak je rozdával svým známým či osobám, kterým se cítila osobně zavázaná. Ale zcela mimo účel, pro které byly poukazy z prostředků příspěvkové organizace pořízeny. Při jejich využívání zaměstnanci pro účely propagace a jejich cílů, se o ně muselo žádat a následně podepisovat jejich převzetí. U voucherů využívaných R. V. tedy musela být minimálně srozuměna s tím, že je použije pro jiné potřeby, když nevyžadovala potvrzování jejich předání a odůvodnění účelu, k němuž budou využity. Musela být přinejmenším srozuměna s tím, že jejich použití nebude v souladu se zákonem. U poukazů předávaných zaměstnancům pak o nezákonném způsobu jejich využití prokazatelně věděla.

35. **Obžalovaný tak nezajistil, aby byly vouchery využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR,** což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace řádu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, známému majiteli autosalonu, (nejdříve od 1.1.2012 do 15.12.2016 v autosalonu V. K. poukaz č. 46/12 do hotelu Esplanade darovaný R. V. V. K. nar.), pro lékaře a zdravotní personál oddělení nemocnice, kde se léčil (nejdříve od 1.1.2012 do 26.9.2015 na pracovišti kliniky poukaz č. 58/12 do hotelu Esplanade darovaný R. V. jako pacientem oddělení H. A. nar. nejdříve od 1.1.2012 do 26.10.2013 na pracovišti kliniky poukaz č. 68/12 do hotelu Agricola darovaný R. V. jako pacientem oddělení H. A. nar. nejdříve od 1.1.2012 do 31.12.2013 na pracovišti kliniky poukaz č. 59/13 a 61/13 do hotelu Agricola darovaný R. V. jako pacientem oddělení I. H. nar. nejdříve od 1.1.2013 do 30.10.2015 na pracovišti kliniky poukaz č. 96/14 původně 91/14 do hotelu Esplanade darovaný R. V. jako pacientem I. H. nar.) a nakonec i vlastní rodině – synovi a jeho přítelkyni (nejdříve od 1.1.2014, nejpozději do 13.2.2015 poukaz č. 46/14 do hotelu Agricola darovaný R. V. jeho synovi A. V. na nezjištěném místě) a poslancům Parlamentu ČR pro osobní budoucnost (č. 53/14 a č. 54/14 M. W. a M. H.), čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

36. Z provedeného dokazování v hlavních líčeních vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav, že A. G. jako [redacted], která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty, použila poukazy pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, předala je svým kamarádkám, známým a lékařce matky (nejdříve od 1.1.2012 do 12.8.2013 poukaz č. 57/12 do hotelu Esplanade a poukaz nezjištěného čísla do téhož hotelu darovaný A. G. v létě roku 2013 P. K. nar. [redacted] v nemocnici [redacted] nejdříve od 1.1.2014 do 2.4.2015 poukaz č. 49/14 do hotelu Esplanade darovaný A. G. O. [redacted], nar. [redacted] na oslavě narozenin okolo data [redacted] nejdříve od 1.1.2013 do 11.9.2015 poukaz 56/13 do hotelu Agricola darovaný A. G. J. N. [redacted], na nezjištěném místě, jako kamarádce) dále je poskytla svému manželovi bez možnosti kontroly nad jejich využitím (nejdříve od 1.1.2013 do 18.12.2015 poukaz č. 58/13 do hotelu Agricola darovaný prostřednictvím A. G. přes P. G. pracovního vedoucího M. N. nar. [redacted] která jej darovala bratru M. N. nar. [redacted] nejdříve od 1.1.2013 do 11.9.2015 poukaz č. 46/13 do hotelu Esplanade darovaný prostřednictvím A. G. H. D. nar. [redacted] přes jejího známého manžela obžalované p. G. v advokátní kanceláři [redacted]) a v neposlední řadě je využila pro sebe a svou rodinu – syny – (nejdříve od 1.1.2013 do 19.12.2015 poukaz č. 42/13 do hotelu Esplanade uplatněný syny A. G. M. a O. G. nejdříve od 1.1.2013 do 8.5.2015 poukaz č. 47/13 a č. 48/13 do hotelu Esplanade využity A. G. a P. G.).

37. Z Protokolu o kontrolní akci č. 14/31 Nejvyššího kontrolního řádu soud zjistil, že společnost Hotel Ambassador Zlatá husa spol.s.r.o. dodávala v letech 2012 – 2014 [redacted] dárkové poukazy na relaxační wellness pobyty v celkové hodnotě 594.000 Kč s DPH (v roce 2012 – 197.200 Kč s DPH, v roce 2013 -197200 Kč s DPH a v roce 2014 – 200.000Kč s DPH. V roce 2012-2014 objednala [redacted] 38 poukazů v luxusním hotelu Esplanade SpaGolf Resort v hodnotě 8.900Kč za 1 poukaz a 38 poukazů v hotelu Agricola SportWellness Centre v hodnotě 6.600,- Kč za 1 poukaz. *Kontrolovaná osoba neprokázala, k jakému účelu byly dárkové poukazy nakupovány a jak byly využity.*

38. [redacted] tak porušila povinnost z ustanovení § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000Sb. a § 14 odst. 1 z.č. 219/2000Sb., neboť při zajišťování marketingových aktivit uhradila poskytovateli částky odpovídající deklarované hodnotě dárkových poukazů bez prokázaného rozsahu poskytnutého věcného plnění. [redacted] nedbala, aby postupovala nejehospodárnějším způsobem, a porušila povinnost používat peněžní prostředky, kterými disponuje jen k účelům, na které jsou určeny, a na krytí nezbytných potřeb.

39. NKÚ to tedy vyhodnotil jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 písm.a) z.č.218/2000Sb. rozpočtová pravidla ve spojení s ustanovením § 3 písm.e) z.č. 218/2000Sb. v celkové výši 518.373,76 Kč bez DPH.

40. Soud provedl i osobní výslech vedoucí kontrolní skupiny [redacted] J. K. k motivům a podnětům dané kontroly. Ta vypověděla, že to byla to akce, která trvala od října 2014 do května 2015. Na základě toho, co jí zjistili, vyhotovili kontrolní protokol s tím, že zjistili různé skutečnosti, které mohly nasvědčovat k tomu, že byl spáchán trestný čin. V kontrolovaném

subjektu byla poprvé. Byla tam s paní Ch[redacted] Má oznámení, co z úřadu podávali a tam je podepsán [redacted] D[redacted] byl z právního oddělení. Znalost z předešlých kontrol neměla. Co se týče kontroly, byla normálně dlouhá. Takto mají dlouhé akce normálně. V průměru tráví 5 – 6 měsíců na kontrolní akci a je to běžná doba. Toto byla kontrola zaměřená na hospodaření, vše se týkalo peněžních prostředků a majetku státu. Jednalo se o standardní kontrolu hospodaření s majetkem. Při zahájení kontrolní akce žádají kontaktní osobou, které budou předkládat žádosti, a byla jim stanovena [redacted] G[redacted] a později, když paní G[redacted] skončila ve své funkci, tak kontaktní osoba byla změněna. Mají podnět, se kterým tam jdou, takže ví, proč tam jdou a co chtějí, ale to konkrétní, na co se zaměřit, tak to se pak vyvíjí. To, že nemůžou najít nějaké doklady, to se při kontrolách stává, a nemusí ani dojít ke změně vedení. Netušili, že [redacted] skončí tak brzo potom, co tam zahájili kontrolu, ale brali to tak, že byl sesazen a byla nová paní [redacted] Nezkoumali ale důvody, proč. V kontrolním protokole popsali vše podrobně. Objevili faktury, objednávky na určitý počet voucherů v určité hodnotě a zajímalo je, na co byly vouchery použity, komu byly určeny, na co byly použity, jestli to bylo pro činnost [redacted] jestli to mělo nějakou spojitost. [redacted] jako příspěvková organizace je povinna používat peněžní prostředky státu jen k účelům, na které jsou určeny a na krytí nezbytných potřeb a na krytí nezbytných potřeb a na krytí opatření nutných k zabezpečení nerušeného chodu organizace, tak samozřejmě nás zajímalo, jestli ty vouchery k této potřebě byly určeny. Nedožvěděli se, proč ty nakupované vouchery byly a vyhodnotili to tak, že neví, proč byly nakupovány, že v té organizaci tím, že se to také nevědělo, nebyly žádné doklady a vyhodnotili to tak, že nesloužily ke krytí nezbytných potřeb.

41. Napsali, že kontrolovaná osoba na žádost skupiny kontrolujících, neprokázala, k jakému účelu byly dárkové poukazy nakupovány, a jak byly využity. Nikdo jim tehdy neřekl ani za jakým účelem byly nakupovány. Nemohou uhánět úředníky, každého a ptát se. Bylo jim odpovězeno na jednu z žádostí, že bohužel nebyly dohledány podklady, na základě kterých by bylo možné zjistit, k jakému účelu byly dárkové poukazy nakupovány. Samozřejmě neví, co by jim mohli dát, to nedokáže říct, ale šlo o jakýkoliv doklad. Jediné, co našli, byly ty objednávky a faktury a v kopiích byly nějaké vouchery. Když zažádali o různé faktury, tak v rámci faktury byla třeba přiložená i objednávka a někdy tam byla i kopie voucheru. Přišli na to nejspíš z toho, že zkoumali faktury. O barterové smlouvě s [redacted] nevěděli nic. Přístup do trezoru společnosti neměli. Měli vymezenou kancelář, která je zamčená, a která je jen pro ně a pro doklady. Neviděla žádné podklady o tom, že by ty vouchery byly poskytnuté jako ceny do soutěží. Reklamní předměty jsou trošku jiná hodnota než dárkové poukazy. Nikdo neodpověděl na to, proč byly poskytovány vouchery, a komu byly poskytovány. Každá kontrola je zaměřena na něco jiného a můžou tam být dále i kontroly na dotace.

42. **K námitce obhajoby, že kontrolní akce proběhla nestandardně, na základě udání a v situaci, kdy atmosféra po nástupu nové ministryně byla podobná bossingu,** a existovala podpisová akce vyjadřující nesouhlas s postupy ministryně, soud vyžádal od NKÚ zprávu o podstatě kontrolní akce, podnětu, na základě kterého vznikla, a získal popis schvalovacího procesu kontrolních akcí, kterým je přijímán plán kontrolní činnosti na následující rozpočtový rok.

43. Z Usnesení Kolegia NKÚ č. [redacted] ze dne 14. října 2013, kterým byl schválen plán kontrolní činnosti na rozpočtový rok 2014 soud zjistil, že přílohou Usnesení Kolegia NKÚ č. 9/XVII/2013 ze dne 14. října 2013, jsou plánovací listy 38 kontrolních akcí, tedy včetně kontrolní akce č. 14/31, které byly zařazeny do plánu kontrolní činnosti na následující rozpočtový

rok 2014. O zařazení konkrétních kontrolních akcí (včetně kontrolovaných osob) do plánu kontrolní činnosti rozhoduje Kolegium NKÚ nezávisle. Právě stav, kdy Kolegium NKÚ rozhoduje o zařazení kontrolních akcí do plánu kontrolní činnosti zcela samostatně, a není přitom vázáno návrhy jiných subjektů ani neprovádí jejich pokyny, představuje záruku systémové a funkční nezávislosti NKÚ vyplývající z čl. 97 odst. 1 Ústavy České republiky.

44. Soud zjistil ze zprávy NKÚ, že pokud probíhala kontrola od 20.10.2014 do 11.5.2015, vzhledem k velikosti kontrolovaného subjektu a šíři záběru kontroly, se nejednalo o nepřiměřeně dlouhou dobu.

45. Zůstalo nepotvrzené tvrzení obžalovaných, že kontrole předcházelo jim nepřátelské udání, že kontrola byla zinscenována jako hon na ně.

46. Dopis zasláný zaměstnanci [REDAKCE] tehdejšímu premiéru Sobotkovi nazvaný **Výzva k odvolání ministryně pro místní rozvoj Karly Šlechtové z důvodu bossingu**, vyhrožování a zneužívání médií poskytnutím zavádějících informací ze dne 10.06.2015, podepsala kromě ostatních např. svědkyně Š [REDAKCE] obžalovaná A [REDAKCE] G [REDAKCE], svědkyně A [REDAKCE] R [REDAKCE] E [REDAKCE] R [REDAKCE]. Zaměstnanci [REDAKCE] se obrátili na premiéra s neshledem s nově přichozím nekompetentním vedením agentury. Hlavní reakci vyvolalo veřejné vystoupení ministryně v reportáži na ČT1 dne 4.6.2015 a ČT24 dne 4.6.2015, kde prohlásila "agentura je v podstatě před zavřením". Považovali toto tvrzení za drzé, neomalené, neborázné a znevažující vše, čeho agentura pod vedením R [REDAKCE] V [REDAKCE] dosáhla.

47. Důležité pro tento soudní případ pak argumentovali tak, že kontrolám probíhajícím v agentuře není poskytována dostatečná součinnost a nejsou předkládány požadované doklady z důvodu nevědomosti a neochoty je vyhledat, či z důvodu záměrného zatajování existujících dokladů a informací s cílem zmanipulovat výsledky kontrol. (čl. 998a- 999 spisu). Soud nezjistil ze zprávy NKÚ, že pokud probíhala kontrola, bylo to na základě udání a v atmosféře nařízené pomsty za Výzvu k odvolání ministryně pro místní rozvoj Karly Šlechtové z důvodu bossingu.

48. Soud vyslechl řadu svědků znalých poměrů v [REDAKCE] a také konečných uživatelů voucherů.

49. Z výslechu P [REDAKCE] F [REDAKCE] [REDAKCE] na Ministerstvu pro místní rozvoj, vyplynulo, že i on, v době, kdy pracoval pro Agenturu na zahraničním zastoupení, od vedení voucherů objednával, předával partnerům, ale volil jejich předání strategickým osobám, novinářům, významným cestovním kancelářím, apod. a vždy požadoval zpětnou vazbu (články, propagaci v letáčích a katalogích apod.). Nikdy nepředával voucherů svým rodinným příslušníkům, svým krejčím, svým automechanikům, rodinným lékařům a rodinným přátelům.

50. V [REDAKCE] K [REDAKCE] (bod a) uvedl, že poukaz do hotelu Esplanade dostal od svého známého R [REDAKCE] V [REDAKCE]. Dostal jej čistě ze známosti jako dar, nic za něj neplatil. Je majitel autosalonu, i on jej daroval svým známým, I [REDAKCE] O [REDAKCE] s přítelkyní J [REDAKCE] S [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdil, že voucher na pobyt v hotelu Esplanade, kterého se zúčastnil

se svou manželkou I. S. rozenou O. dostali od svého známého pana K.

51. P. K. (bod b)) vypověděl, že uplatnil dva vouchery do hotelu Esplanade v Mariánských lázních. Minimálně jeden poukaz dostal od paní A. G. protože léčil její matku.

52. H. A. (bod c) a f) vypověděla, že pracovala na [redacted] kde léčili obžalovaného. S obžalovaným si vykali. Neví, kolik poukazů dostala, jeden využila jako dárek. Byla na pobytu s manželem. Je astmatik. Obžalovaný se jí na pobyt neptal. Chápala to jako reklamu pro pacienty. Kolegům na pracovišti se ale nepochlubila, že dostala takový hodnotný dárek.

53. Nemohla uspět obhajoba obžalovaného V., která se týkala H. A. I když H. A. podle obžalovaného chápala, že vouchery dostala jako reklamu pro pacienty (při své výpovědi konkrétně uvedla, že „Chápu to tak, že poskytnutím voucheru jsem měla dělat reklamu pro pacienty, která místa by pak mohli navštívit.“) Navíc pracovala na [redacted] z čehož pro obžalovaného vyplývá jaksí samozřejmě, že navazovala s pacienty lidštější kontakt a povídala si s nimi. Jinak řečeno, mohla vážně nemocným lidem doporučit vhodné místo pro pobyt v lázních (mohla přispět k propagaci ve formě sdílení vlastní zkušenosti). Tento argument soud nepřijal, poukazuje přitom na skutečnost, že se svědkyně s dárkem nikomu nesarčila. To se spíše než jako příležitost k prezentaci, jeví jako uvědomění si vyšší ceny všimného, prezentu, či dárku a jeho neobvyklosti v porovnání s obvykle jinými dárky od pacientů. Argument: „ Chápu to tak, že poskytnutím voucheru jsem měla dělat reklamu pro pacienty, která místa by pak mohli navštívit.“, je zcela jasnou snahou nepřitížit obžalovanému, když svědkyně neměla prakticky žádnou možnost korektivní zkušenost z wellness pobytu přenést nemocným pacientům.

54. D. J. (bod d)) vypověděla, že voucher do hotelu Esplanade, který uplatnila na podzim roku 2013, dostala od ředitele hotelu pana D. ale není si už jistá. R. V. zná, byli spolu ve [redacted] občas se vídají. Dále upřesnla, že se o té osobě domnívala, že je vlastníkem hotelu. Zároveň výslovně uvedla, že nikdy nevedla jméno V. D. toto jí bylo podsunuto policejní komisařkou. Sama zopakovala, že neví, zda onou osobou byl skutečně pan D. neboť ho nezná, naopak uvedla

55. V. D. vypověděl, že o voucherech dodávaných [redacted] nic neví. Svědek před soudem nevěděl, že paní J. poukaz dal. Vše (např. faktury) jen podepisoval z titulu své funkce [redacted] zle zařizovala to jeho dcera L. Voucher fakturovaný [redacted] nikdy nikomu nedával, ani jiný voucher nedával nikomu ze zaměstnanců [redacted] Zná osobně pouze obžalovaného R. V. ale objednávky voucherů neměly s jejich známostí nic společného. Vouchery jsou pro ně nepodstatné, ročně vydávají cca 100 voucherů.

56. Svědkyně E. D. posledních 14 let pracuje ve spol. Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. jako [redacted] do [redacted] dodávali předmětné vouchery od roku 2012. Nepamätuje si, s kým konkrétně jednala. Přiobjednávání voucherů v průběhu roku možné je, vrácení ne. lze prodloužit jejich platnost, k čemuž v roce 2013 došlo. Vouchery byly do [redacted] doručovány kurýrem nebo poštou, měla to na starosti zaměstnankyně S. B.

57. A. Č. studentka (bod e)) vypověděla, že poukaz do hotelu Agricola dostala na [redacted] od [redacted] za vcdení školního časopisu. Nikoho z obžalovaných nezná a nikdo z její rodiny nepracuje v [redacted]. Nikdo z dětí obžalovaných tuto střední školu nenavštěvuje. Vztah obžalovaných k managementu školy zůstal neobjasněn, přesto byl voucher použit, a jiným způsobem než od obžalovaných se do dispozice školy nemohl dostat.

58. P. G. (bod g),h), ch) vypověděl, že v roce 2015 na jaře a v prosinci se zúčastnil wellness pobytu v hotelu Esplanade v Mariánských lázních. Na pobytu byl se svou manželkou a podruhé i s dětmi, takže použili poukazy dva. Na poukazech byl nápis [redacted]. Tyto poukazy dostala manželka v práci jako odměnu. Další poukaz, který manželka dostala, daroval paní D. [redacted]

59. E. D. (bod h)) k voucheru do hotelu Esplanade uvedla, že voucher dostala od obžalované G. [redacted], předal jí jej pan G. [redacted]. Nedovedla pro soud vysvětlit proč od něj, když jej měla dostat za údajnou konzultaci [redacted] ohledně veřejných zakázek, kterou provedla zdarma. Kdyby ji účtovala, stála by pravděpodobně 5.000 Kč. Ani tuto okolnost nefakturování právní služby blíže nevysvětlila. Na podstatu konzultace si nevzpomněla. Žádnou jinou osobu z [redacted] mimo paní G. [redacted] nezná. Poukaz skrze pana G. [redacted] do hotelu Agricola měla dostat i M. [redacted], N. [redacted], E. [redacted], D. [redacted] pracovala pro kancelář [redacted] která byla zapsána do seznamu dne 2. 3. 2011. Její voucher měl č. 46/2013. Krátká praxe na trhu právních služeb bez přiměřené specializace nemůže nijak logicky vysvětlit obehnutí právního oddělení [redacted]. Hlavní roli opět hráli interpersonální vztahy mezi E. [redacted], D. [redacted] a P. [redacted], G. [redacted]

60. J. B. (bod i) tvrdil, že dostal voucher do hotelu Esplanade u příležitosti večírku, který se konal na konci roku 2014 v Hotelu Ambassador Zlatá Husa jako rozlučka s tehdejším ředitelem [redacted], R. [redacted], V. [redacted]. Dostal jej buď přímo od R. [redacted], V. [redacted], nebo od jeho zástupce. J. B. ovšem není tzv. oprávněnou osobou pro řádné a oprávněné využití voucheru. I když ve prospěch obžalovaných tvrdil, jak propagoval Mariánské lázně, Františkovy lázně a také lázně Podčbrady jako turistickou destinaci, když jako velvyslanec ČR působící v Řecku, aktivně propagoval česká lázeňská města jako turistické destinace, jistě k tomu nepotřeboval osobní zkušenost tohoto typu propagace.

61. A. R. (bod j) pracovala jako vedoucí hospodářské správy [redacted]. Voucher do hotelu Esplanade dostala od pana R. [redacted], V. [redacted]. Už si nevzpomíná, zda jako dar nebo pracovní odměnu. Stejně neúčelné pro výslednou propagaci České republiky se jeví darování voucherů osobám zaměstnanců na víkendový pobyt v exkluzivních hotelech, které byly zamýšleny jako osobní dary, pozornost, hrazené z veřejných zdrojů.

62. V. N. (bod k) uvedl, že voucher do hotelu Agricola dostala jeho manželka J. N. od A. G. Prostě jí ho dala s tím, že jej sama nevyužije. Na voucheru byl nápis [redacted]. Pokud se tedy pobytu v lázeňském středisku na základě takto distribuovaného voucheru z prostředků [redacted] zúčastnili, nebyl účel voucheru, tedy propagace České republiky a jejích lázeňských míst naplněn.

63. M. N. (bod l) vypověděla, že zná obžalovanou, protože je to manželka jejího bývalého zaměstnavatele pana G. [redacted]. Pracovala v [redacted] měla na starosti chod marketingu a byla jeho pravá ruka při chodu firmy. Obžalovaná tam pak nastoupila

na personální oddělení. Neví, kde předtím obžalovaná působila. Neví nic o spolupráci paní D. s panem G. Voucher dostala přímo od pana G. a dal jí ho jako odměnu za její aktivity. Voucher přijala a pak ho věnovala svému bratrovi. Bratr byl na pobytu se svou tehdejší ženou. M. N. potvrdil, že od své sestry dostal voucher do hotelu Agricola. Údajně poukaz dostala v práci a neměla čas ho využít, tak ho dala jemu. Z paměti neví, kdy na pobytu byl. Nebyl nikým požádán, aby poskytl recenzi hotelu. Za sestrou do práce nechodil a vedení firmy, kde pracovala, nezná.

64. Stejně neúčelné pro výslednou propagaci České republiky se jeví darování voucherů jako „společenská norma pozornosti“ při setkání se zástupcem některého z partnerů, hrazené z veřejných zdrojů. Jak vyplynulo z dalšího dokazování, takové vouchery skončily i jako znovu darované osobní dary pro rodinné příslušníky a podobně. Pokud se někdo pobytu v lázeňském středisku na základě takto distribuovaného voucheru z prostředků zúčastnil, ani zde účel voucheru, tedy propagace České republiky a jejích lázeňských míst nebyl naplněn.

65. I. H. (bod m), s) uvedla, že dostala poukazy od svého známého R. V. který byl pacientem oddělení Nemocnice. Dal jí je jen tak, neplatila za ně nic, byly to dárky. Myslí si, že na poukazech byl napsán nápis I. N. vouchery, které dostala od své dcery I. H. uplatnila. R. V. nezná, ale ví, že je to známý její dcery. Po doplnění materiálů dodavatelem voucherů uvedla, že se skutečně zúčastnila ještě dalšího pobytu v hotelu Agricola, voucher také dostala od své dcery, která uvedla, že jej dostala od R. V.

66. Nemohla tak uspět obhajoba obžalovaného V. která se týkala I. H. Pokud obžalovaný tvrdí, že se shodným úmyslem jako lékařce A. předal i vouchery zdravotní sestře I. H. zde argumentace, nad rámec osobního poděkování za péči zdravotní sestře, kulhá nad míru. Ani tato se s dárkem nesvětila nikomu, ani lékařce, a argumentace její introvertností je demagogií.

67. O. O. (bod n)) voucher do hotelu Esplanade dostal od A. G. na oslavě svých narozenin. Dary zaměstnancům k životním jubileím neslouží nijak k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu. Nelze se ztotožnit s názorem, že použití voucheru jako daru pro zaměstnance k životnímu jubileu, nebo jako pracovní odměny, je v souladu s pravidly pro hospodaření příspěvkové organizace.

68. M. W. (bod o)) voucher do hotelu Esplanade dostal od pana R. V. u příležitosti jednání Výboru na přípravu setkání evropských zemí s cílem propagace lázeňství a hoteliérství v ČR. Uvedl, že další voucher dostala paní H. Podle něj to bylo to v kontextu, aby viděli úroveň ubytování a poskytovaných služeb v lázeňství. Přesto jej ale sám neuplatnil, ale poukaz věnoval své dceři L. V. L. V. potvrdila, že poukaz dostala k narozeninám od svého nevlastního otce M. W. Pobytu se zúčastnila se svým manželem.

69. M. H. (bod p)) poukaz do hotelu Esplanade dostala od tehdejšího ředitele pana R. V. u příležitosti společného jednání při přípravě konference se zaměřením na lázeňství. Svědkyně se snažila přesvědčit soud o opodstatněnosti daru tím, že uváděla: „Takže v této souvislosti jsme jednali s

CI a někteří z nás, já byla mezi nimi, jsme dostali nabídku se na některé lokality podívat, jakým způsobem fungují a zda by bylo možné tam takovou mezinárodní akci uspořádat. (...) na dané téma jsme následně hovořili na podvýboru pro cestovní ruch, a pak následně i na výboru. Bohužel, v té době už docházelo ke změně na ministerstvu pro místní rozvoj, následně došlo i ke změně ve vedení organizace, a ti noví, kteří tam přišli, už o tuto akci přestali mít zájem." Ve vztahu k shora uvedenému záměru dále uvedla: „Výbor pro veřejnou správu v době, kdy jsem mu předsedala, během toho funkčního období, s výjimkou dvou, projev všechny ostatní kraje ČR, a téma cestovního ruchu bylo jedním z nich téměř na všech zasedání.“

70. Ani tato argumentace soud nepřesvědčila o účelnosti tohoto daru pro výslednou propagaci České repliky, darování voucherů osobám v souvislosti s přípravou konference o cestovním ruchu, když tyto vouchery na víkendový pobyt v exkluzivních hotelech se stále jeví jako zamýšlené osobní dary, pozornost, hrazené z veřejných zdrojů. Jak vyplynulo z dalšího dokazování, v případě poslance W. takový voucher skončil jako znovu darovaný osobní dar pro rodinné příslušníky.

71. M. K. (bod q)) vypověděl, že poukaz do hotelu Esplanade dostal od R. V. jako poděkování za dlouholetou spolupráci. Pracoval dlouho jako . Na voucheru byl nápis . Doplnil, že se podílel na plnění cílů . pomáhal s rozvojem organizace. I zde soud musí konstatovat, že pro výslednou propagaci České repliky se jeví darování voucherů byť osobě ředitele Kongresového centra, který v českých poměrech významná osoba, která významně přispívala k propagaci ČR jako turistické destinace, jako čistě osobní pozornost, hrazená z veřejných zdrojů. I když se ze solidarity s obžalovaným snažil soudu tvrdit, že *poukaz dostal při oficiální události, kde bylo vícero lidí, nikoliv tedy od obžalovaného jako fyzické osoby, ale od obžalovaného jako zástupce* . tedy od . Protířil si, když dodal, že nespolečně pracoval s panem V. nepomáhal jemu, nechodil jsem mu malovat, ani uklízet, pomáhal . s projekty, které . měl, a které nastavil, a které byly společné, přinášely výhodu jak . tak . V jeho případě to byla forma „společenské normy pozornosti“ při setkání se zástupcem některého z partnerů, ovšem hrazená z veřejných zdrojů.

72. Z. J. (bod r)) vypověděla, že v roce 2014 pracovala jako sekretářka R. V. Vouchery objednávala ze svého e-mailu na pokyn R. V. kolegyně P. která ji zastupovala v době její nepřítomnosti. Nic bližšího ohledně jejich cen, počtu nebo využití neví. Jeden zaslala do tomboly do nějaké školy, předal jí ho pan R. V. nebo paní A. G. předávací protokol nepodepisovala. Jeden do hotelu Esplanade dostala od pana V. jako svatební dar. Jiné v ruce neměla, nepamatuje si, že by nějaké vouchery předávala paní C. Nabídky chodily . nebo . G. vouchery spravovalo ekonomické oddělení, byly uloženy v trezoru asistentky ekonomické ředitelky. Vyzvedávala si je paní G. Pokud by se řešila reklamacie ohledně neshody doručených voucherů s objednávkou, měla by to na starosti ona. Nikdo jí ale o nic takového nepožádal. Účastnila se porad vedení, na nich nebyly panu R. V. předávány žádné vouchery, nebyla pořádána žádná oslava jeho narozenin ani vánoční večírek mimo výročního setkání s partnery. I zde se tedy jedná o osobní dar bez další přidané hodnoty.

73. Zaměstnankyně oddělení veřejných zakázek a interního řízení I. [redacted] Š [redacted] vedoucí oddělení R [redacted] Š [redacted] L [redacted] P [redacted] a F [redacted] J [redacted] shodně uvedly, že ohledně voucherů do hotelů Esplanade a Agricola nic neví, nepřišly s nimi profesně do styku.

74. R [redacted] Š [redacted] (bod t) jeden voucher do hotelu Esplanade dostala od R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted] k narozeninám, které má [redacted]. Potvrdila, že jejich oddělení je nikdy nemělo ve správě, zabývalo se pouze administrací veřejných zakázek a interních předpisů. Ani svědkyně Š [redacted] neví o tom, že by se konaly vánoční večírky mimo výročních setkání s partnery, stejně jako oslavy narozenin pana V [redacted] mimo oslavy jeho [redacted] v r. 2011. Dary zaměstnancům k životním jubileím neslouží nijak k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu. Nelze se ztotožnit s názorem, že použití voucheru jako daru pro zaměstnance k životnímu jubileu, nebo jako pracovní odměny, je v souladu s pravidly pro hospodaření příspěvkové organizace.

75. M [redacted] M [redacted] (bod u) uvedl, že od ledna 2011 do 30. 06. 2015 byl [redacted]. O voucherech nic neví, netuší tedy, k jakým propagačním akcím byly využity. Vybavuje si jediný případ, kdy jeden voucher do hotelu Esplanade dostal ke svým čtyřicátým narozeninám v březnu 2014 od obžalovaného R [redacted] V [redacted]. Popsal jak aktivní činnost pro Agenturu marketingově vydělal obrovské peníze, byl jednoznačně kapitálovým přínosem. Chápe, že dostal dar k jubileu jako výraz poděkování za udělanou práci. I v jeho případě dar zaměstnanci k životnímu jubileu nesloužil nijak k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu. I zde se nelze se ztotožnit s názorem, že použití voucheru jako daru pro zaměstnance k životnímu jubileu, nebo jako pracovní odměny, je v souladu s pravidly pro hospodaření příspěvkové organizace.

76. A [redacted] V [redacted] syn obžalovaného (bod v) uplatnil se svou tehdejší přítelkyní V [redacted] M [redacted] poukaz, který dostal od svého otce R [redacted] V [redacted]. Neptal se ho, kde ho získal, myslí si, že jej dostal v zaměstnání. Uplatnili jej někdy na počátku roku 2015. A [redacted] V [redacted] od otce dostal také BMW. To obžalovaný zakoupil v autobazaru od K [redacted] J [redacted] V [redacted] M [redacted] potvrdila výpověď A [redacted] V [redacted] že poukaz na wellness pobyt do hotelu Agricola, kterého se zúčastnila se svým tehdejším přítelem A [redacted] V [redacted] dostal od svého otce R [redacted] V [redacted]. Říkal jí, že jeho otec podobné poukazy dostává často, takže ho má navíc. K [redacted] J [redacted] jehož bod nebyl v obžalobě, potvrdil, že působil jako prodejce vozů. Obžalovaný si u nich kupoval auto jako fyzická osoba. Jednalo se o klasický prodej. Dostal od něj poukaz. Nic mu za poukaz nedával, neposkytoval ani protislužbu. Chápal to jako odměnu za dobrý prodej vozu. Nestává se mu, aby dostal za prodej vozu dárky. Nebavil se s obžalovaným později o tom, že využil voucher.

77. Nemohla tak uspět obhajoba obžalovaného V [redacted] která se týkala poukazu použitého jeho synem, když svému synovi předal jeden z poukazů, který obdržel na vánočním večírku v roce 2014, kdy v dané době končil ve funkci, a z tohoto důvodu se s ním zaměstnanci chtěli rozloučit. Toto měl potvrdit svědecky J [redacted] H [redacted] když uvedl, že předávali jako tým na vánočním večírku obžalovanému dárky. V rámci předávaných květin a jiných dárek od jeho zaměstnanců byla obžalovanému předána i obálka s několika vouchery. Nepotvrdila to ale M [redacted] Ch [redacted] která pracovala v [redacted] od roku 2014 do konce roku 2015 jako vedoucí oddělení marketingové komunikace. Ohledně voucherů nic neví, jen jednou použili nějaký

poukaz jako cenu pro novináře u příležitosti workshopu, ale neví kdy a neví, jaký voucher to byl. Nepamatuje si způsob jeho převzetí. Porad vedení se účastnila, pan V [REDACTED] na nich žádné vouchery nedostal. O oslavách narození R [REDACTED] V [REDACTED] nic neví, o Vánocích se zaměstnanci [REDACTED] (mimo výročních setkání s partnery) sešli v zasedačce, R [REDACTED] V [REDACTED] však při tom žádné poukazy předávány nebyly. H [REDACTED] II [REDACTED] pracovala jako vedoucí oddělení organizace eventů a komunikace s odbornou veřejností až od března roku 2014 do května roku 2015. Vánoční večírek mimo výročního setkání v Hotelu Ambassador nebyl, o žádné oslavě narození p. V [REDACTED] neví.

78. A [REDACTED] V [REDACTED] vypověděl, že voucher dostal přímo od táty. Dostal ho od otce osobně a předal mu ho doma a myslí si, že to nebylo při žádné zvláštní příležitosti. Otce se na to blíže neptal. Tento případ byl ojedinělý. Nikomu nezatajoval, že tam byl. Ví, že vouchery měly smysl, aby se podporoval cestovní ruch, šířily se povědomosti dál. Když se ubytovával, tak neví, zda předkládal voucher. Měli i nějakou útratu nad rámec voucheru. V ceně bylo ubytování a polopenze. S panem D [REDACTED] se v hotelu nesetkal. Jméno D [REDACTED] mu něco říká z rodinného prostředí. Nad rámec platil v řádu stovek za nějakou věc. Se svou zkušeností z pobytu se netajil. Neříkal nic negativního. Zmiňoval se kamarádům, rodině přítelkyně V [REDACTED]. Říkal, že to byla dobrá příležitost, jak poznat okolí. **Pokud jde o rodinné vozy (vzhledem k výpovědi svědků K [REDACTED] a J [REDACTED]), svědek uvedl, že táta jezdí Mercedesem. BMW neměl nikdy. Mercedes má asi tři roky. BMW dostal k užívání svědek asi osm let zpátky. Otec měl jinak vždycky služební vozidlo.**

79. J [REDACTED] Š [REDACTED] (bod w) vypověděl, že poukaz do hotelu Agricola dostal od svého bývalého kolegy z vlády, R [REDACTED] V [REDACTED] při náhodném setkání. Považuje se za takovou osobu, které se poukazy často dávají - potvrdil, že je často dostává. Jak vyplynulo z dokazování, jedná se o osobu, která pomáhala organizovat [REDACTED] nejruznější akce a propagovat tak ČR jako turistickou destinaci - např. v době, kdy obžalovaný působil jako ředitel [REDACTED] se jednalo o soutěž Ice Wine. D [REDACTED] Š [REDACTED] potvrdila výpověď manžela s tím, že se s manželem účastnila pobytu v hotelu Agricola v Mariánských lázních. Jednalo se o prodloužený víkend, měli k dispozici i nějaké procedury. Poukaz na pobyt v hotelu dostali jako dar, přátelské gesto, od R [REDACTED] V [REDACTED] se kterým se náhodně setkali v Praze.

80. Takové neplánové vydání voucheru, chápané i obdarovancou osobou při jeho předání během náhodného setkání jako přátelské gesto, neznamená nic pro výslednou propagaci České republiky a tento voucher na víkendový pobyt v exkluzivním hotelu byl obžalovaným zamýšlen jako „společenská norma pozornosti“ při náhodném setkání s bývalým kolegou z vlády a jeho manželkou, ovšem hrazené z veřejných zdrojů.

81. Dokládá také skutečnost, že obžalovaný pro takové příležitosti nosil vouchery ve svých osobních věcech.

82. M [REDACTED] C [REDACTED] (bod x) uvedla, že její zesnulý manžel S [REDACTED] C [REDACTED] dostal voucher do hotelu Agricola v Mariánských Lázních od někoho z [REDACTED]. Bylo to v době, kdy měl narozeniny, domnívá se tedy, že to bylo k narozeninám [REDACTED]. Manžel pracoval na MMR jako [REDACTED] a poslední rok byl [REDACTED]. Vzhledem k tomu v jakém vztahu je MMR a [REDACTED] je jasné, že [REDACTED] bez bližšího vztahu mezi dárce a obdarovaným, se nedaroval voucher kvůli propagaci a z marketingových důvodů. To

by jistě nebyli potom vynecháni i ostatní ředitelé odborů a ostatní náměstci. I zde šlo o „společenskou normu pozornosti“ s profesním prospěchem, potažmo s prospěchem organizace (nikoli propagačním), ovšem hrazené z veřejných zdrojů.

83. Vedení [redacted] tvořil [redacted], tj. A [redacted] G [redacted] J [redacted] M [redacted] M [redacted] a J. H [redacted]. Ti se také účastnili ředitelských porad. Soud provedl ještě pro úplnost dokazování výslechy svědků: L [redacted] Š [redacted] M [redacted] M [redacted] J [redacted] M [redacted] S [redacted] B [redacted] V [redacted] D [redacted], E [redacted] D [redacted], P [redacted] V [redacted] M [redacted] Ch [redacted] H. H [redacted] R. Š [redacted] Z [redacted] J [redacted], V [redacted] H [redacted], H. D [redacted] P [redacted] K [redacted] J. H [redacted] P [redacted] J [redacted] I [redacted] P [redacted] J [redacted], K [redacted] J [redacted] K [redacted] M [redacted] N [redacted] M [redacted] N [redacted] a M [redacted] H [redacted].

84. S [redacted] B [redacted] vypověděla, že ve společnosti Hotel Ambassador Zlatá Husa spol. s r.o. pracuje od cca 2010 na pozici [redacted]. Má na starosti obchod, marketing, i grafické zpracování dokumentů, tedy i voucherů. Vouchery zasílají buď doporučeně poštou, nebo hotelovým zřízencem. Jak konkrétně byly doručovány vouchery do hotelu Esplanade a Agricola určene [redacted] neví. Pokud se posílají poštou, tak doporučeně přes sekretariát hotelu, doručenký se jí do ruky nevrací, archivuje je paní ředitelka D [redacted]. Žádný průvodní dokument se k zasílaným voucherům nevyhotovuje. Pokud se vouchery zasílají hotelovým zřízencem, předává mu je v zalepené obálce. Protokol o předání se žádný nevyhotovuje ani při předávání zřízenci, ani při dodání cílovému zákazníkovi. Přesný počet voucherů dodávaných p.o. [redacted] si už nepamatuje. Pouze si vybavuje, že do hotelu Agricola jich bylo méně než do hotelu Esplanade.

85. J [redacted] H [redacted] vypověděl, že od ledna 2014 byl [redacted]. Vedení [redacted] tvořil [redacted]. Neví, kdo měl ve správě vouchery do hotelu Agricola a Esplanade. Sám žádný voucher nedostal ani nikomu nevěnoval. Neví o tom, že by ho R [redacted] V [redacted] věnoval někdo jiný. Neví o pořádání žádné oslavy narozenin R [redacted] V [redacted] ani o pořádání vánočních večírků mimo výročních setkání s partnery. On rozhodně na žádnou takovou akci zván nebyl. K předání poukazu R [redacted] V [redacted] mohlo údajně dojít na ředitelských poradách, kde si vzájemně přáli k narozeninám.

86. J [redacted] M [redacted] vypověděl, že v p.o. [redacted] pracoval cca od roku 2004, od dubna 2013 jako [redacted]. Pracovní náplň byla především agenda spojená s organizací eventů a webová prezentace [redacted]. Od ledna 2014 pod něj spadalo i tiskové oddělení. Nejužší vedení p.o. [redacted] tvořil generální ředitel, ředitelé odborů a vedoucí oddělení, celkem cca 15 lidí. Ti se účastnili porad vedení přibližně každý měsíc. Ředitelských porad se účastnili ředitelé odborů a generální ředitel, jeho asistentka, a po dobu samostatnosti tiskového oddělení i vedoucí tiskového oddělení. Pod generálním ředitelem byli ředitelé odborů, odbory se dělily na oddělení. Ohledně poukazů na víkendové wellness pobyty v hotelu Agricola a Esplanade v Mariánských Lázních uvedl, že neví, kdo měl tyto ve správě. Asi ekonomický odbor, konkrétněji neví. Jediný jeho kontakt s uvedenými vouchery nastal v lednu 2014, kdy mu zavolali z asociace novinářů s tím, jestli by mohli dostat voucher jako loni. Bylo to při příležitosti předávání cen říjet v Brně (na veleuahu v Brně). Obratem o něj tedy písemně zažádal, už si ale nevzpomíná, koho. Buď ekonomické oddělení, nebo generálního ředitele. Nato se jen připojil podpis schvalující osoby, že souhlasí. Pak si ho vyzvedl on nebo někdo

z podřízených na ekonomickém oddělení proti podpisu. Voucher předal vítězi dané kategorie novinářské soutěže. Jakým způsobem byly vybírány osoby z řad zaměstnanců [redacted] kterým byl nějaký z uvedených poukazů věnován, neví. Osobně nikdy žádný z poukazů nedostal, ani si nevzpomíná, že bych navrhl někoho z podřízených, aby mu byl voucher věnován. Neví o tom, že by někdo z ředitelů odborů dával nějaký voucher R [redacted] V [redacted] jako pracovní odměnu. Rozhodně k tomu nedošlo na nějaké z ředitelských porad, účastnil se většiny. Neví o tom, že by byla pro zaměstnance resp. vedení [redacted] pořádána nějaká oslava narozenin R [redacted] V [redacted]. Ohledně vánočních oslav uvedl, že neví o tom, že by se nějaké konaly mimo výročních setkání s partnery.

87. P [redacted] K [redacted] vypověděl, že za nejužší vedení p.o. [redacted] považuje generálního ředitele, ředitele odborů, tiskového mluvčího, paní G [redacted] pana M [redacted] pana M [redacted] a pana H [redacted]. Neví, kdo by měli být ředitelé úseků. Podle jeho názoru žádná taková funkce oficiálně neexistovala. Organizační struktura byla taková, že pod generálním ředitelem byli ředitelé odborů, pod nimi vedoucí oddělení a vedoucí týmů. Ohledně poukazů na víkendové wellness pobyty v hotelu Agricola a Esplanade v Mariánských Lázních uvedl, že tyto spravovalo fyzicky ekonomické oddělení. Konkrétně zde byly uloženy v trezoru. Rozhodovali o nich R [redacted] V [redacted] a A [redacted] G [redacted]. Obecně o používání uvedených voucherů nic bližšího neví. Sám přišel do styku pouze s vouchery pro [redacted], které převzal od R [redacted] V [redacted] a předal do [redacted] R [redacted] V [redacted] si je vyžádal z ekonomického oddělení. Na poradách vedení nezažil, že by se řešilo využití voucherů. O využití voucherů jako odměn pro zaměstnance, nic neví. Osobně žádný voucher nedostal, ani jej nikomu z podřízených nevěnoval. Na poradách ředitelů nikdy nikdo z účastníků R [redacted] V [redacted] žádný voucher nepředal. Ani mimo ředitelské porady určitě nikdo ze zmíněného nejužšího vedení R [redacted] V [redacted] žádné vouchery nepředával. Mimo výročních setkání s partnery se nekonaly žádné vánoční večírky. K voucheru věnovanému T [redacted] D [redacted] uvedl, že mu byl věnován jako odměna za pomoc při organizaci projektu „[redacted] Hradec Králové. Pracoval na něm ve svém volném čase a nechtěl za to žádné peníze, proto mu dali poukaz.

88. P [redacted] V [redacted] vypověděla, že vouchery obdržela od [redacted] a uložila je do trezoru v její kanceláři, tj. na Pokladně. Pro tyto vouchery si vždy chodila buďto paní ředitelka nebo její sekretářka. Co se s vouchery dělo, neví, to nebylo v její kompetenci. Sama ani vouchery jako takové neviděla, protože byly v zalepené obálce. Vouchery měla jen ve své úschově. Vouchery vydávala na pokyn ředitelky ekonomického odboru. Přístup k nim měla jen ona, neboť měla klíč od trezoru. Obálka s vouchery byla vydána na příkaz paní ředitelky ekonomického odboru a to pouze do jejích rukou. Neví, kolik voucherů bylo celkem, kdy a v jakém rozsahu byly paní ředitelkou odebrány a jak byly použity. Neexistoval žádný předávací protokol. Bez jejího vědomí si nikdo vouchery odebrat nemohl. V její nepřítomnosti byla kancelář zakódována. Vše tedy měla ve své správě paní ředitelka. Neví, jestli ona vedla nějakou evidenci těchto voucherů. Vouchery měla uschovány v trezoru až v roce 2014, předtím tam žádné uschovány nebyly. Ani o žádných jiných obálkách v předchozí době neví. Domnívá se, že obálka s vouchery tam byla uschována pouze několik měsíců. Tzv. vánoční večírek měli každoročně před Vánocemi v Kulturním domě železničářů na Vinohradech, společně s Ministerstvem pro misii rozvoj. Samostatně neměli Vánoční večírek nikdy, pouze měli na konci roku 2014 večírek k rozloučení s panem [redacted] V [redacted]

89. V [redacted] H [redacted] vypověděla, že v [redacted] pracovala od února 2012 do prosince 2013 jako asistentka generálního ředitele, před ní vykonávala funkci I [redacted] V [redacted] po ní nastupovala v roce 2014 slečna H [redacted] Ředitel měl vždy jen jednu asistentku. V roce 2012 a 2013 vyřizovala z pokynu R [redacted] V [redacted] objednávky voucherů do hotelu Esplanade a Agricola. Neví, jak byly poukazy do [redacted] doručovány, spravovala je paní G [redacted] Byly uloženy v trezoru, přístup k nim mimo ní mohla mít maximálně její asistentka paní N [redacted] Sama od ní nikdy žádné vouchery nepřebírala. O využití voucherů nic neví, ona žádný poukaz nedostala. Neví o tom, že by někdo z ředitelů dával nějaký voucher panu V [redacted] Porad vedení se účastnila, pořizovala z nich i zápis. Odměňování generálního ředitele nebylo v jejich kompetenci. Neví o tom, že by se konala nějaká oslava narozenin R [redacted] V [redacted] nebo vánoční oslava mimo výročních setkání s partnery.

90. M [redacted] Ch [redacted] pracovala v [redacted] od roku 2014 do konce roku 2015 jako vedoucí oddělení marketingové komunikace. Ohledně voucherů nic neví, jen jednou použili nějaký poukaz jako cenu pro novináře u příležitosti workshopu, ale neví kdy a neví, jaký voucher to byl. Nepamatuje si způsob jeho převzetí. Organizační struktura [redacted] byla následující: generální ředitel, ředitelé odborů, vedoucí oddělení, mimo strukturu byl tiskový mluvčí. Porad vedení se účastnila, pan V [redacted] na nich žádné vouchery nedostal. O oslavách narozenin R [redacted] V [redacted] nic neví, o Vánocích se zaměstnanci [redacted] (mimo výročních setkání s partnery) sešli v zasedačce, R [redacted] V [redacted] však při tom žádné poukazy předávány nebyly.

91. H [redacted] H [redacted] v [redacted] pracovala jako vedoucí oddělení organizace eventů a komunikace s odbornou veřejností až od března roku 2014 do května roku 2015. O poukazech nic neví, oni je nepoužívali, ČMGT nebyla eventem, který by organizovali, vánoční večírek mimo výročního setkání v Hotelu Ambassador nebyl, o žádné oslavě narozenin p. V [redacted] neví.

92. M [redacted] H [redacted] poukaz do hotelu Esplanade a do hotelu Agricola získal jako výhry na golfových turnajích. Podobné poukazy dostává docela často, některé ceny navíc s dalšími účastníky mění. Je možné, že je s někým při golfovém turnaji vyměnil, protože výměny probíhaly běžně jen podle dohody mezi hráči.

93. J [redacted] K [redacted] voucher do hotelu Agricola našel v zalepené obálce doručené poštou na jeho adresu [redacted] Kdo byl odesílatelem, neví, pana R [redacted] V [redacted] ani paní A [redacted] G [redacted] nezná.

94. J [redacted] K [redacted] pracoval na pozici recepčního v Intercontinentalu v Praze. Akce, které se pro zaměstnance hotelu konají, jsou různé vánoční besídky, nebo když měl hotel výročí a podobně. Navštěvovali jsme různé podnikové vánoční večírky. První výhra možná výhra byl výměnný pobyt do hotelu. Neměl na pobyt čas, tak těsně, než expiroval, poukaz nechal tatkově. J [redacted] K [redacted] potvrdil, že voucher dostal od syna, byl pro dvě osoby, vzal s sebou vnučku.

95. S [redacted] K [redacted] uvedla, že voucher do hotelu Esplanade získala ve firmě, kde pracuje, tj. TÝJÁNÝ, s.r.o., byl tam volně k dispozici, kdo jej tam donesl, neví.

96. Z ██████ M ██████ poukáz na pobyt v hotelu Agricola získala ve sdružení SONS Šumperk, jehož je členem. Neví, kdo ho uvedenému sdružení věnoval.

97. Zaměstnanci ██████ (A ██████ R ██████ Z ██████ J ██████, R ██████ Š ██████ a M ██████) potvrdili, že byla podstata voucherů naplněna jako odměna za vykonanou práci, svědci J ██████ J ██████ B ██████ H ██████ W ██████, K ██████ a T ██████ byli obmyšlenými osobami, těmi kteří z pozic svých funkcí mohli poskytnout dárci požadované protiplnění formou propagace fundovaným článkem, nikoli formální recenzí či kvalifikovaným doporučením, nebo organizováním zájezdu vlivných osob do míst voucherů. Měli tédy z podstaty svých prací či podnikání, takový takový vliv, aby mohli být považováni za vlivné adresáty takových požitků. Soud znovu odkazuje na výslech svědka P ██████ F ██████ ředitele odboru cestovního ruchu na Ministerstvu pro místní rozvoj, ze kterého vyplynulo, že i on, v době, kdy pracoval pro Agenturu na zahraničním zastoupení, od vedení vouchery objednával, předával partnerům, ale volil jejich předání strategickým osobám, novinářům, významným cestovním kancelářím, apod. a vždy požadoval zpětnou vazbu (články, propagaci v letáčích a katalogích apod.). Svědek výslovně uvedl, že když chtěl někam jet (třeba do lázní) sám, tak to zpravidla dostal od příslušných lázní. Například, když jel do Třeboně, tak to dostal od starosty na náklady hotelu nebo města.

98. Svědek popsal i formu porady se spolupracovníky, jak s vouchery naložit. Zpravidla se dělal zápis, ale nebyl detailní, to se nedělalo a ani se to nedělá. Uvedly se zpravidla také někdy i jména, ale to nebylo za účelem kontroly, to bylo za účelem, že ta propagace se provedla a očekával se výsledek. Takže když to rozdal třeba představitelům města Jekatěrinburg, tak očekával, že když někdo dostal ten voucher, takže se zpravidla se o tom zmíní, eventuálně nějakým způsobem provede propagaci a on osobně vždy žádal, aby byla provedena prezentace v tisku. To předání samotné, ten fakt předání měl formu pracovní, zpravidla se to dělo na veletru nebo u něj v kanceláři, anebo v kanceláři generálního konzula.

99. K žádosti obhajoby byl proveden důkaz svědeckou výpovědí pracovníka dopravy a vedoucího skladů propagačních prostředků K ██████ R ██████ Ten uvedl, že měl za působení obžalovaného. V ██████ na starosti dopravu a k tomu měl dva sklady, kancelářské a reklamní předmět. Jednalo se o reklamní předměty různé hodnoty, například propisovací tužky s logem, bloky, pak tam byly hodnotnější a to lepší tužky, bloky házené v kůži. Pak tam byly hodnotné předměty jako například broušené vázy, ale to bylo jen na kusy a to se dávalo jako ceny například na festivalu v Karlových Varech. Evidence se vedla, v PC měli systém. Když přijímali předměty, tak dostával katalogy, ze kterých vybíral předměty a udělal návrh, který dal své nadřízené, a ta to pak přednesla na poradě vedení. Potom udělal objednávku, která zase šla přes vedoucí, ta to musela podepsat a pak to podepisoval pan ředitel, jeho zástupce.

100. Když se fasovalo ze skladu, tak měli žádanky. Když některý referent z odboru chtěl vydat zboží, tak přinesl žádanku, která musela být podepsána ředitelem odboru. On zboží vyskladnil a dotyčný si to převzal a podepsal převzetí. Výdejky si schovával a každý měsíc je pak předával do účtárny. Do 5. dne v měsíci měl za úkol dělat inventuru a výsledek předávat do účtárny. Ředitelé jednotlivých odborů nebo jejich kanceláře, asistentky, v podstatě neměli k dispozici svoje dárkové předměty, museli mít žádanku, která byla schválena ředitelem, ale to se spíše jednalo o dražší dárky, broušené vázy. vázy od Mosera apod. Systém vydávání dárkových předmětů se po odchodu obžalovaného nezměnil. Svědek už nemoni ovlivnu výběr.

101. K přímému dotazu obžalovaného V [REDAKCE] svědek uvedl, že z [REDAKCE] odešel z toho důvodu, že jednak už věkově dosáhl starobního důchodu a odešel o dva měsíce později z důvodu špatného ovzduší, začali tam na něj dělat různé nátlaky v tom směru, že mu to přišlo jako pracovní šikana. Museli vyhotovovat různé seznamy několikrát několika lidem, každému zvlášť. Co všechno bylo v systému, to si samozřejmě mohli najít, protože do toho systému měli přístup všichni vedoucí pracovníci, takže vlastně dělal zbytečnou práci navíc, což nemá rád, a nemá to zapotřebí, když už měl nárok na důchod.

102. Z výsledků osob, které poukazy uplatnily (jejich seznam poskytl hotely i s čísly poukazů a daty uplatnění), soud zjistil, že osoby nevyplňovaly kromě přihlašovacích údajů žádné dotazníky ohledně propagace regionu, možná jen hodnocení hotelu v recepci. Ani se po návratu z pobytu neúčastnily žádných seminářů, prezentací regionu, či nedokládaly s kým o pobytu a v jakém smyslu hovořily.

103. Soud hodnotil i výpovědi svědků, kteří vypověděli, že vouchery dostali jako pracovní odměnu, kupříkladu svědkyně A [REDAKCE] R [REDAKCE] uvedla, že voucher dostala formou odměny s tím, že ti, co takovou odměnu dostali, se přiučovali tím, že získávali vědomosti, jak to v lázeňském cestovním ruchu funguje. Z [REDAKCE] J [REDAKCE] pak uvedla, že poukaz obdržela na poradě ředitelů a všichni jí přáli ke svatbě a poukaz tedy dostala v práci. R [REDAKCE] Š [REDAKCE] poukaz dostala jako pracovní odměnu, resp. jako odměnu při příležitosti jejích narozenin, opět nikoliv od obžalovaného, jako fyzické osoby, ale od ředitelů. M [REDAKCE] M [REDAKCE] vypověděl, že mu byl poukaz předán v rámci prání v práci k jeho [REDAKCE] narozeninám a byl to pro něj milý pracovní benefit. Tedy opět se jednalo o pracovní odměnu, když byl pro marketing klíčovou osobou a jedná se o člověka, který pro podporu turistického ruchu v ČR měl vyšší přínos marketingově, projektově i finančně.

104. Samosoudce Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který jsou obžalovaní stíháni, lze důvodně spatřovat přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaní porušili podle zákona jim uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatřovat nebo spravovat cizí majetek. Agenturou bylo pořízeno celkem tedy 76 voucherů za částku ve výši 594.400 Kč, kdy však pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace bylo prokazatelně využito pouze 27 voucherů (18 poskytnutých na základě smlouvy o barterové spolupráci do soutěže [REDAKCE] [REDAKCE] 11 do hotelu Esplanade a 7 do hotelu Agricola-, 1 voucher do hotelu Agricola darovaný I [REDAKCE] D [REDAKCE] za organizaci soutěže [REDAKCE], 5 poukazů do hotelu Agricola použitých jako výhry při soutěžích k propagaci portálu Kudyznudy.cz ve Špindlerově Mlýně a v areálu zámku v Lednici, 3 poukazy (č. 40/13, poukaz č. 50/14 a 51/14) byly věnovány jako dary do sportovních soutěží, a u dalších 24 voucherů se nepodařilo zjistit způsob jejich užití. U zbývajících 25 voucherů však obžalovaný nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [REDAKCE] řadu z nich použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s

oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela obžalovaná A. G. jako , která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty.

105. Specifickými znaky trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku - charakterizujícími ho a odlišujícími ho od jednání beztrestných - nicméně nejsou na jedné straně způsobení určité újmy (jednání na úkor určitého subjektu) a na druhé straně úmysl získat prospěch nebo výhodu pro sebe nebo pro někoho jiného (případně přímo získání takového prospěchu nebo výhody), neboť tyto znaky charakterizují i skutkové podstaty řady dalších majetkových a hospodářských trestných činů a jejich naplnění samo o sobě nepostačuje k vyvození trestní odpovědnosti. To, co je pro něj specifické a čím se liší od jednání beztrestných, je to, že pachatel porušuje povinnosti - ať už uložené zákonem nebo převzaté na základě smlouvy - spojené se správou nebo opatrováním daného majetku, jedná na úkor tohoto majetku, resp. subjektu, jemuž patří, a tím mu působí škodu. Právě porušení těchto povinností - dopustí-li se ho pachatel v úmyslu způsobit škodu na spravovaném nebo opatrovaném majetku - je trestněprávně sankcionováno ustanovením § 220 a je podstatou trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku.

106. Obžalovaný R. V., coby odpovědná osoba nezajistil podmínky pro to, aby byly poukazy do hotelu Agricola a Esplanade, zakoupené příspěvkovou organizací , používány pouze pro účely propagace ČR jako turistické destinace, k čemuž byly určeny. Poukazy pak sám zneužíval, když je rozdával svým známým a příbuzným jako dary, mimo účel, pro které byly poukazy z prostředků příspěvkové organizace pořízeny.

107. Současně jejich hodnotu a účel zneužívala obžalovaná A. G., která poukazy uplatňovala jednak pro svou potřebu, a jednak je rozdávala svým známým či osobám, kterým se cítila osobně zavázaná. Zcela mimo účel, pro které byly poukazy z prostředků příspěvkové organizace pořízeny. R. V. z titulu své funkce, tak coby objednatel voucherů (jejich dodávky prostřednictvím e-mailů sjednával), si musel být vědom, jaký je cíl a jaká jsou pravidla hospodaření. Tedy jinými slovy, k jakému účelu mohou být vouchery jediné určeny. Obešel podmínky pro jejich řádné využívání, když osobně množství poukazů použil v rozporu s jejich určením.

108. Správa, evidence a vydávání voucherů byly v kompetenci A. G. a pokladní V. je vydávala právě jí na její pokyn. Obžalovaná A. G. coby , která měla vouchery ve správě, byla obeznámená s tím, k čemu mají být poukazy výhradně určeny. Přesto je rozdávala zaměstnancům a dalším osobám. Vouchery předávala na žádost po domluvě i R. V. Několik poukazů si sama ponechala, a následně se toto své jednání snažila zdůvodnit tím, že vouchery dostala od R. V. jako pracovní odměny. Měla vouchery ve své správě. Při jejich využívání zaměstnanci pro účely propagace a jejich cílů, museli o ně žádat a následně podepisovat jejich převzetí. U poukazů předávaných rodinným příslušníkům (synové a manžel) pak o nezákonném způsobu jejich využití prokazatelně věděla.

109. V účetních dokladech [redacted] není pro soud k dispozici žádná evidence voucherů, z níž by bylo zřejmé, kolik jich bylo dodáno a jak byly využity. Obžalovaná se hájí tím, že existovala, po jejich odchodu, během kontroly NKÚ se „ztratila“, a nebyla vůle a ochota ji najít a kontrolnímu orgánu předložit. Nic takového nebylo důkazně potvrzeno, ani asistentkou ředitele prezentovaná excelová tabulka, nebyla byt' v kopii předložena, nebylo označeno místo, kde by se mohla například nacházet její záloha či mailová příloha a podobně.

110. To nasvědčuje spíše tomu, že jde o účelovou obhajobu. Kontrola sice probíhala delší dobu, byla však nařízena standardním způsobem, průběhem kontroly se neodlišila od ostatních se stejným zaměřením, pokud jí byla vyčítána neregulérnost a netrpělivost a neověřování tvrzení ve spolupráci s kontrolovaným subjektem, nebylo nic takového z písemného protokolu o kontrole a výpovědi svědkyně, která kontrolu zaštiťovala, prokázáno. Soud její výpověď považoval za věcnou a věrohodnou, nezátíženou „objednávkou“ či snahou zamaskovat chyby pro zachování si zaměstnání.

111. Bylo prokázáno, že vouchery nebyly v praxi [redacted] neběžným propagačním nástrojem, neobvyklým v propagaci ČR v cestovním průmyslu (zejména jde-li o trojúhelník lázeňských měst). Sama podstata voucherů tak nebyla sporná. Sporné bylo zacházení s nimi.

112. V předchozím rozsudku, zrušeném Městským soudem v Praze, soud oproti obžalobě, ve které státní zástupce kvalifikoval jednání obžalovaných jako spolupachatelství, rozhodl o vyčlenění jednotlivých útoků podle zavinění každého z obžalovaných a shledal jejich samostatnou trestní odpovědnost. Je velmi sporné, zda mohl jeden obžalovaný s vouchery nakládat bez vědomí druhého obžalovaného, a to s ohledem na jejich uložení v trezoru a deklarovanou správu. Nad to, u některých ze žalovaných útoků soud vyhodnotil oprávněné použití voucherů jako darů v souvislosti s výkonem zaměstnání či zastáváním některých funkcí, a v případě některých útoků nepojal tyto do výroku o vině žádného z obžalovaných z důvodu, že svědky, kteří měli k těmto bodům vypovídat, se opakovaně nepodařilo předvolat. Soud však o nich nerozhodl ani jiným způsobem. I za předpokladu, že by byla přípustná důkazní nouze ve vztahu k několika opomínutým bodům obžaloby, či změnu názoru v hodnocení trestní odpovědnosti za jednotlivé útoky, mělo být o těchto bodech soudem rozhodováno, protože se jedná o útoky pokračujícího trestného činu.

113. Soud po zhodnocení právního názoru Městského soudu v Praze ze zrušujícího usnesení a po provedeném dokazování uvádí, že se primárně musel vypořádat s tvrzením, že vouchery objednávali i předchůdci obžalovaných v jejich funkcích, a podle výpovědi zástupců hotelů, a pracovníků [redacted] nelze nevidět, že se jednalo o dlouhodobě zaběhlou praxi, kdy docházelo k odměňování pracovníků formou poukazů - viz např. výslech A [redacted] R [redacted] či P [redacted] G [redacted] kteří potvrdili, že [redacted] C [redacted] odměňoval pracovníky poukazy od Čedoku, podle výpovědi M [redacted] M [redacted] jim dříve P [redacted] kupovala věcné dary. Podle obžalovaných se jednalo se o vhodnou motivaci, odměnu a rozšíření povědomí o turistických destinacích v ČR, a mohli pak lépe vykonávat svou práci - a tedy i lépe podpořit turistický ruch v ČR.

114. I zde se soud ztotožnil se právním závěrem Městského soudu v Praze, prezentovaném v odůvodnění usnesení ze dne 30.04.2020, č.j. 611/0 125/2020-1380 odstavec. 32, že použití voucheru jako dar pro zaměstnance k životnímu jubileu nebo jako pracovní odměny je v rozporu s pravidly pro hospodaření příspěvkové organizace a je neúčelné pro výslednou propagaci České

republiky. A je nerozhodné, že mělo jít údajně o „zaběhlou praxi“.

115. Pokud soud v předchozích rozsudcích tyto útoky pokračujícího trestného činu vypustil, když považoval v souladu s pravidly darovaný 1 voucher J. T. do soutěže, 1 voucher J. Š., J. B. M. H. a M. W. při přípravě konference J. T. do soutěže, M. K. jako a zaměstnancům - A. R., Z. I., R. Š., M. M. jako odměny životním jubileům nebo jako pracovní odměna, v souladu s výše uvedeným právním názorem Městského soudu pojal i tyto útoky do celkového skutku, neboť šlo o svědky blízké spolupracovníky či kolegy obžalovaného ze spřátelených spolupracujících organizací nebo politických orgánů, kteří byli dlouhodobě osobně, funkčně nebo politicky v dobrém vztahu s obžalovanými (zejména s obžalovaným V., a ve snaze snížit míru nahlížení na jejich přijetí „darů“, na které by se mohlo ad absurdum nahlížet i jako na přijetí úplatku, chtěli před soudem pozitivně odůvodnit svůj myšlenkový pochod při přijetí voucheru, a tím potažmo nepřímo pomáhali obžalovaným. Takové výpovědi soud, i v souvislosti s právním názorem Městského soudu, považoval za ovlivněné a nevěrohodné, a neuvěřil tedy tvrzení J. T. J. Š. J. B. M. H. a M. W. J. T. M. K. a zaměstnancům - A. R. 7. R. Š. a M. M.

116. Obžalovaní opakovaně poukazovali na skutečnost, že prakticky u veškerých voucherů uvedených ve výroku obžaloby a dříve vyhlášených rozsudků, které byli Městským soudem zrušeny, chybí **podrobné vymezení místa, času a způsobu, jakým mělo ke spáchání údajně trestné činnosti dojít**. Není zejména uvedeno, kdy konkrétně mělo dojít k jejich předání. Bez tohoto zjištění není podle jejich mínění možné určit ani běh pro trestní řízení podstatných lhůt, jakými jsou např. promlčecí doba.

117. Městský soud v Praze v odůvodnění zrušujících usnesení souhlasil s námitkou obžalovaného R. V., že v popisu skutku, jenž je uveden ve výroku napadeného rozsudku, prakticky u veškerých voucherů chybí podrobné vymezení místa, času a způsobu jakým mělo ke spáchání předmětné trestné činnosti dojít, tedy kdy a kde měli obžalovaní předmětné vouchery osobám, jež jsou uvedeny ve výroku napadeného rozsudku předat. Popis skutku ve výroku napadeného rozsudku je neurčitý, nekonkrétní a tudíž i nepřezkoumatelný.

118. Po vrácení věci odvolacím soudem soud I. stupně soud nejprve doplnil časové intervaly, kdy mělo dojít ke spáchání skutků, přičemž rozpětí dat, kdy se měly jednotlivé dílčí skutky stát, určil tak, že uvedl data vydání voucherů (počáteční datum) a data jejich uplatnění (konečné datum). Takové stanovení rozpětí doby údajného spáchání trestného činu je však dle obžalovaného zcela nepřipustné, obžalovaným je kladeno za vinu, že předali vouchery „nehodným osobám“ – není jim kladeno za vinu, že tyto osoby vouchery použily, ani že vouchery obžalovaný objednal. Od těchto událostí tedy nelze odvozovat ani dobu spáchání údajně trestné činnosti.

119. Městský soud v Praze určil, že nelze přičítat, že takové časové rozpětí bylo soudem I. stupně určeno neúměrně vysoké, kdy se nejednalo o dny či měsíce, ale o rozpětí několika let; v případě skutků uvedených pod body a) a b) výroku pak stanovená doba dokonce přesahuje

promlčecí dobu, kterou zákon pro daný trestný čin stanoví, když v případě skutku pod bodem a) činí časové rozpětí téměř 5 let a v případě pod bodem b) činí časové rozpětí téměř 4 roky.

120. Soud uzavírá, že požadované bylo lze zjistit pouze od svědků, kteří si však konkrétní den nepamatovali. Pouze (podle povahy případného daru) datovali předání do okolí data svého narození (pokud šlo o dar k narozeninám) či jubilejních setkání ke konci roku , byl-li předáván jako ohodnocení pracovního snažení. Pokud svědci sami voucher využili, činili tak podle svých výpovědí prakticky obratem (viz seznamy hotelových hostů se jmény těch, kteří využili číselně identifikovatelného vouchery). Pokud voucher darovali dál, nemohli dál ovlivnit datum využití. Mnozí svědci si datum takového předání nebyli schopni upamátovat.

121. V souladu s platnou judikaturou použití sousloví „ na blíže neurčeném místě „ legitimní v případě nemožnosti upřesnění místa předání, nebo sousloví „ blíže neurčeného dne „ v případě nemožnosti upřesnění data předání. Popis skutku musí podle judikatury obsahovat takové údaje, aby nemohl být zaměněn za jiný, tedy zejména dobu, místo spáchání a způsob provedení a také údaje charakterizující všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, který je v něm spatřován, včetně formy zavinění. Od popisu skutku je třeba rozlišovat skutek, pro který se vede trestní stíhání. Skutkem se rozumí to, co se ve vnějším světě objektivně stalo. Skutek je vymezen jednáním a následkem. Jednáním se rozumí jen takové jednání, které je rozhodné z pohledu jeho trestněprávního posouzení a současně je kauzální ve vztahu k následku. Tímto následkem se pak rozumí následek v konkrétním slova smyslu, který se u materiálních trestných činů jeví jako účinek. Skutkem v trestněprávním smyslu se tedy rozumí souhrn trestněprávně relevantních skutečností, které odpovídají znakům té které skutkové podstaty trestného činu. Jako skutek je taková událost vymezena v příslušném procesním aktu orgánu činného v trestním řízení v tzv. skutkové větě, v níž by mělo být stručně, ale výstižně popsáno jednání pachatele, včetně následku a dalších znaků skutkové podstaty trestného činu.

122. Nelze na soudu požadovat široký a nepřiměřeně podrobný popis všech, i nepříliš relevantních okolností, které sice souvisí se skutkovými zjištěními, ale nejsou podstatné pro posouzení naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu. Takové podrobnější okolnosti mají mít místo až v odůvodnění.

123. Následek trestného činu je jednám z obligatorních znaků objektivní stránky trestného činu a rozumí se jím porušení nebo ohrožení objektu trestného činu, což jsou zájmy, které jsou jednotlivými ustanoveními zvláštní části trestního zákoníku chráněny. V posuzovaném případě trestného činu je objektem trestného činu majetek, představující v materiální rovině základ prosperity společnosti i jednotlivců, který je chráněn ústavněprávně, občanskoprávně i trestněprávně a následkem je tudíž porušení povinnosti náležitě spravovat nebo opatřovat takový cizí majetek uložené pachateli podle zákona nebo jím smluvně převzaté, (jedná se o trestný čin úpadkový). Od následku je pak, mj. i ve vztahu k institutu promlčení dle § 34 odst. 2 tr. řádu, nutné rozlišovat účinek, kterým se rozumí porušení předmětu útoku, což jsou konkrétní věci či lidé, na které pachatel útočí. Promlčecí doba u trestných činů, u nichž je znakem skutkové podstaty účinek, počíná běžet od chvíle, kdy účinek nastal.

124. Skutková podstata trestného činu podle § 220 a její znaky pokrývají nejširší možnou - tedy v zásadě nijak neomezenou - škálu jednání spojených s nakládáním s cizím spravovaným nebo opatrovaným majetkem ústících do majetkových škod, tedy tzv. nevěrnou správu cizího majetku.

125. Specifickými znaky trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku - charakterizujícími ho a odlišujícími ho od jednání beztrestných - nicméně nejsou na jedné straně způsobení určité újmy (jednání na úkor určitého subjektu) a na druhé straně úmysl získat prospěch nebo výhodu pro sebe nebo pro někoho jiného (případně přímo získání takového prospěchu nebo výhody), neboť tyto znaky charakterizují i skutkové podstaty řady dalších majetkových a hospodářských trestných činů a jejich naplnění samo o sobě nepostačuje k vyvození trestní odpovědnosti. To, co je pro něj specifické a čím se liší od jednání beztrestných, je to, že pachatel porušuje povinnosti - ať už uložené zákonem nebo převzaté na základě smlouvy - spojené se správou nebo opatrováním daného majetku, jedná na úkor tohoto majetku, resp. subjektu, jemuž patří, a tím mu působí škodu.

126. Český právní řád neumožňuje vyvozovat trestní odpovědnost ze samotného způsobení škody na cizím majetku. Trestní postih takových případů by totiž byl v rozporu s ústavní zásadou vyjádřenou v čl. 8 odst. 2 věte druhé Listiny. Proto také trestní předpisy takovou situaci samu o sobě - stejně jako samotnou skutečnost, že jeden ze subjektů, které jsou v určitých vztazích, získal určitý prospěch na úkor jiného subjektu a že tomuto subjektu vznikla škoda - nepostihují žádnou trestní sankcí. Takové jednání je trestněprávně postižitelné jen za určitých specifických okolností a jen ve spojení s dalšími skutečnostmi předpokládanými zákonem, to je s porušením povinností při správě nebo opatrování cizího majetku vedoucí k způsobení škody, ať už na něm nebo na jiné majetkové hodnotě.

127. Obžalovaný V [REDAKCE] porušil povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů (*příspěvková organizace je povinna dbát, aby plnila určené úkoly nejhospodárnějším způsobem a dodržela stanovené finanční vztahy ke státnímu rozpočtu. Peněžní prostředky, kterými disponuje, může používat jen k účelům, na které jsou určeny, a to na krytí nezbytných potřeb, na opatření zakládající se na právních předpisech a na krytí opatření nutných k zabezpečení nerušeného chodu organizace. Úhrady, ke kterým se příspěvková organizace zaváže v běžném roce, nesmí překračovat její rozpočet na tento rok*) a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (*majetek musí být využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností; jiným způsobem lze majetek použít nebo s ním naložit pouze za podmínky stanovených zvláštním právním předpisem anebo tímto zákonem. Organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku*) a dále svou povinnost zaměstnance strážít a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

128. Na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela i obžalovaná A [REDAKCE] C [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty.

129. Povinnosti tohoto typu mají - obecně vzato - osoby zavázané z určitého důvodu k zařizování záležitostí jiných osob..

130. Trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 je co do subjektivní stránky výlučně úmyslným trestným činem (§ 13 odst. 2 ve spojení s § 15). K jeho

spáchání plně postačuje nepřímý úmysl [§ 15 odst. 1 písm. b)]. Úmyslné zavinění musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky, specificky pak jednání porušující povinnost při opatrování nebo správě cizího majetku a způsobení škody nikoliv malé na něm. Pachatel tedy musí vědět, že porušuje uvedenou povinnost a že tím může způsobit škodu, a musí být s tímto následkem minimálně srozuměn, pokud ho přímo nechce.

131. Soud neprokázal v jednání obžalovaných nepřímý čili eventuální úmysl (*dolus eventualis*) dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Ten předpokládá nižší míru volní stránky jednání než je nezbytná pro přímý úmysl. Porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem není při této formě zavinění chtěným následkem jednání pachatele, ale ten ho ve svých představách vnímá jako možný a počítá s eventualitou jeho způsobení. Jinak řečeno, ví, že ho svým jednáním může způsobit, a pro případ, že ho způsobí, je s tím srozuměn. Srozumění v tomto kontextu není možné zaměňovat s pasivní akceptací trestněprávně významného následku. Od případů pravé a nepravé lhostejnosti je třeba odlišovat případy, kdy je trestněprávně relevantní následek v důsledku jednání obžalovaných nutný (tedy neexistuje eventualita, že k němu nedojde), pak bez ohledu na to, že mu je z hlediska jeho vnitřního vnímání zcela lhostejný, jde ze strany obžalovaných o jednání v přímém úmyslu. Jestliže totiž obžalovaný jedná s vědomím toho, že způsobí takový následek, z povahy věci svým jednáním fakticky chtěně směřuje k jeho způsobení. Z tohoto zorného úhlu tedy jde u obou obžalovaných o jednání chtěně, spáchané v přímém úmyslu.

132. Závěr o škodném úmyslu bylo lze učinit i z objektivních skutečností, např. z povahy činu, způsobu jeho provedení nebo ze zjištěných okolností subjektivní povahy, např. z pohnutky činu. Zavinění je výslednicí i osobních vlastností pachatele, a lze proto také z nich na formu zavinění usuzovat.

133. Obžalovaný V. [redacted] poukazuje na to, že úmysl přitom nelze v žádném případě jen předpokládat, ale je nutno jej na základě zjištěných okolností bezpečně prokázat. Závěry o zavinění nesmějí být pouze jakousi presumpcí. Je třeba mít na paměti, že dle konstantní judikatury ze samotného opomenutí jednání nelze automaticky dovozovat existenci úmyslu či srozumění pachatele s porušením nebo ohrožením zájmu chráněného trestním zákonem. V případě, že v trestním řízení není dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolnostech, a jsou-li tak přítomny důvodné pochybnosti o zavinění pachatele, je nutno rozhodovat ve prospěch obžalovaného (*in dubio pro reo*).

134. Jak vyplynulo z výsledků dokazování, obžalovaní v době předávání jednotlivých voucherů se nemohli oprávněně domnívat, že pokud je předávají pouze jimi vybraným osobám, nikým nekonzultovaným a neodsouhlaseným způsobem, že je to toliko za účelem propagace ČR jako turistické destinace. Nejednalo se o osoby, které mohly šířit svoji zkušenost, popř. o osoby, které v ČR jako turistickou destinaci propagovaly či se na propagaci podílely. Takovou roli kamarádi obžalovaných, jejich doktoři či rodinní příslušníci, nebo i političtí soupeřníci nemohli suplovat. Pokud bylo zavinění zkoumáno z tohoto úhlu pohledu, bylo to v okamžiku, kdy obžalovaní voucher předávali. Pokud se obžalovaná domnívají, že v dané věci zcela absentuje motiv trestné činnosti, přičemž se motivem údajného trestného jednání se soud I. stupně ostatně ani nezabýval, soud dodává, že motiv u mnoha útoků vyplývá z charakteru a působnosti vůle či moci osoby, které byl předán. Navíc nepodaří-li se z dostupných důkazů spolehlivě zjistit, jakou pohnutkou byl pachatel ke svému činu veden, nelze z toho bez dalšího usuzovat na chybějící úmysl způsobit

postiženému škodný následek, jestliže je tento úmysl dostatečně zřejmý z prokázaných okolností a intenzity, v tomto případě množství útoků.

135. Soud považuje za důležité zdůraznit, že tímto zákonným ustanovením je nepřímo poskytována ochrana specifickému vztahu důvěry mezi osobou vlastnicí spravovaný nebo opatrovaný majetek a osobou, která je povinna ho náležitě spravovat nebo opatrovat. Tím je současně brojeno proti veškerým formám neoprávněného prospěchu a výhod získávaným na úkor takového majetku. Výhody (pohnutky a motivy), které získávali obžalovaní na úkor opatrovaného majetku byly ryze osobnostní, kromě prospěchu pro rodinné příslušníky, měly povahu klientelismu a nakonec jakéhosi samaritánského odměňování osob, které byly v obchodním nebo osobním (zdravotnické služby jim a rodinným příslušníkem) s obžalovanými. Obžalovaní v „mocenském“ postavení zkrlesně považovali vouchery za jakési bonusy, které jim jejich profesní zařazení umožňuje rozdávat. Až následně pro své činy hledali právní a kázeňské odůvodnění. Výmluva, že to dělali jejich předchůdci, a že to dělají i jiní, trestně právně neobstojí.

136. Klientelismus je neoficiální, zákulisní systém dohod ve společnosti, jehož charakteristickým znakem je ochrana, jinak zvaná též protekce, vybraných členů celku, případně poškozování zájmů subjektů, kteří se na klientelistických vazbách nepodílejí. Kořenem klientelismu je skutečnost, že účastníci klientelistických ujednání bez této formy spolupráce nejsou schopni dosáhnout na zvýhodnění, typicky majetkové nebo společenské, které jim skrze klientelismus dostupné je. Z titulu své definice je klientelismus negativní společenský jev a jeho důsledky lze souhrnně označit jako porušování rovnosti.

137. S ohledem na výše uvedené se už obžalovaní nemohou reálně domnívat, že soud I. stupně se náležitě nevypořádal s otázkou posouzení subjektivní stránky údajně spáchaného trestného činu, kdy z jeho odůvodnění není zřejmé, jak soud I. stupně dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém (zejména pak ve vztahu ke způsobené škodě) a když naopak ze spisu v dané věci vyplývá, že se o úmysl (ať již přímý nebo nepřímý) jednat nemohlo.

138. **Při úvahách o druhu a výši trestu** soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaných, jejich dosavadní způsob života a možnosti jejich nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaných po činu, zejména k absenci sebereflexe projevené v blavním líčení. Jako polehčující okolností obžalovaným mohl přičíst, že spáchali trestný čin poprvé. Nikoli však pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Obžalovaným tak mohl uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody hluboce v polovině zákonem stanovené trestní sazby v trvání 12 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě přečinu i způsobu jeho spáchání. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaných, negativní zhodnocení jejich osob a jejich činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalovaným důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinili spáchaný přečin, přičemž se jim tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude a že se na obžalované bude hledět, jako kdyby nebyli odsouzeni. Tím podmíněné

odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

139. Soud neukládal státním zástupcem navrhovaný peněžitý trest, který představuje typický druh majetkové trestní sankce a je určen zejména k sankcionování pachatelů, kteří se dopustili trestné činnosti, kterou si opatřili neoprávněný majetkový prospěch, anebo o takový majetkový prospěch usilovali. Jeho účelem je postihnout pachatele jak na majetku, který si opatřil trestnou činností, tak i na jeho legálně nabytém majetku. Obžalovaný V. [redacted] je OSVČ v oboru zprostředkování obchodů a služeb s měsíčním příjmem [redacted] nemá žádné půjčky, exekuce a či hypotéky. Žije v rodinném domku v [redacted]. Obžalovaná G. [redacted] je [redacted] pracuje jako ředitelka s pracovní smlouvou na dobu neurčitou s měsíčním výdělkem [redacted] splácí hypotéku na bydlení (měsíční splátka je 20.000,- Kč). Obžalovaní způsobili příspěvkové organizaci [redacted] dotu ve výši 204.100,- Kč, od spáchání trestného činu uplynula značná doba, hmatatelný majetkový prospěch z jejich jednání vznikl převážně jiným (využíváním voucherů v lázeňských destinacích) z menší části samotným obžalovaným, když je darovali rodinným příslušníkům (poukaz č. 42/13 do hotelu Esplanade nezjištěného dne na přesně nezjištěném místě, uplatněný dne 19.12.2015 syny A. [redacted] G. [redacted] M. [redacted] a O. [redacted] G. [redacted] poukaz č. 46/14 do hotelu Agricola darovaný nezjištěného dne na nezjištěném místě R. [redacted] V. [redacted] jeho synovi A. [redacted] V. [redacted] který jej uplatnil 13.02.2015), nebo jako obžalovaná G. [redacted] která využila voucheru sama (poukaz č. 47/13 a č. 48/13 do hotelu Esplanade, oba využité A. [redacted] C. [redacted] společně s jejím manželem 08.05.2015), tedy nemuseli ze svého majetku vydat ničeho (kromě malých doplatků nehraných nadstandardních služeb) aby dosáhli na požitky z víkendového pobytu v hodnotě voucheru a služeb v něm obsažených. Soud se domníval, že pokud z většiny hledali mocenské, profesní a politické výhody klientelismu, 4 vouchery užitá rodinou obžalovaných neznamená takový prospěch pro jejich osobní majetek, aby na nápravu následku nestačilo samotné adhezní řízení. Neukládal tedy ani jednomu z obžalovaných peněžitý trest.

140. Soud neukládal ani navrhovaný trest státním zástupcem – trest zákazu činnosti, tedy vyřadit obžalované z možnosti zastávat a vykonávat činnosti, k nimž je zapotřebí nejen zvláštního úředního postavení, ale k níž se vyžaduje určitá morální a odborná způsobilost, které obžalovaní zneužili ke spáchání přečinu. Takový trest, i vzhledem k odstupu doby od spáchání trestné činnosti, a řádnému životu obžalovaných, a to i do doby rozhodnutí, by neměl žádný výchovný efekt, a byl by prostým kontraproduktivním represivním opatřením.

K adheznímu řízení

141. K trestnímu řízení se se svým nárokem na náhradu škody připojila [redacted] IČ: [redacted] která měla za zjištěnou způsobenou škodu 246.300,- Kč a požadovala její uhrazení spolu se zákonným útokem z prodlení 8,05 % z částky 246.300,- Kč a to od 8.9.2017 do zaplacení, a to vůči oběma obžalovaným.

142. Provedené dokazování vyústilo ve skutkový stav, na jehož základě soud může bezpečně uzavřít, že konkrétní nárok poškozeného je důvodný, ovšem nikoli v takové výši nebo v takovém rozsahu, jak jej poškozený uplatnil. V takovém případě soud - za splnění všech podmínek pro přiznání nároku uloží obžalovanému podle § 228 odst. 1 nahradit poškozenému škodu v

takovém rozsahu, pro nějž má v dokazování řádný podklad a splněny veškeré podmínky, a se zbývající částí nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení odkáže poškozeného na řízení občanskoprávní.

143. Částečně, v rozsahu, v jakém bylo obžalovanému uloženo nárok poškozenému plnit, je tedy o nároku meritorně rozhodnuto v adhezním řízení a částečně, ve zbývající části nároku poškozeného, nikoli a je na poškozeném, zda bude nárok v dalším občanskoprávním nebo jiném řízení uplatňovat. Soud tak rozhodl proto, že na základě provedeného dokazování je nárok poškozeného potvrzen v menším rozsahu, než požadoval poškozený.

144. **Obžalovaní měli za dané období k dispozici celkem tedy 76 voucherů (pořízených za částku ve výši 594.400 Kč),** kdy však pro účely propagace uvedené příspěvkové organizace bylo prokazatelně využito pouze **27 voucherů, z toho 18** poskytnutých na základě smlouvy o barterové spolupráci do soutěže [redacted] (11 do hotelu Esplanade a 7 do hotelu Agricola), **1 voucher** do hotelu Agricola darovaný T. [redacted] D. [redacted] za organizaci uvedené soutěže, **5 poukazů** do hotelu Agricola použitých jako výhry při soutěžích k propagaci portálu Kudyznudy.cz ve Špindlerově Mlýně v areálu zámku v Lednici, **3 poukazy** (č. 40/13, poukaz č. 50/14 a 51/14) byly věnovány jako dary do sportovních soutěží, **u dalších 24 voucherů se nepodařilo zjistit způsob jejich užití,** a u zbývajících **25 voucherů** však jak bylo provedeným dokazováním zjištěno, obžalovaný nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [redacted] řadu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnanec střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A. [redacted] G. [redacted] která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty, a způsobili tak příspěvkové organizace [redacted] škodu ve výši 204.100,- Kč.

145. Obžalovaní namítali, že škoda nebyla v rámci trestního řízení řádně vyčíslena a prokázána. V daném případě není a nebylo rozporováno, zda vouchery mohly být z veřejných prostředků nakoupeny. Pokud je známo ze skutečností, že vouchery byly nakoupeny v souladu s právními předpisy, obžalovaný uvádí, že nelze v jejich pořizovací hodnotě spatřovat škodu. Škoda totiž mohla být způsobena až jejich nesprávným použitím – tedy předáním poukazu nevhodné osobě. Případnou škodu by tak bylo možné spatřovat maximálně v částce, která se rovná kvantifikaci prospěchu či zisku, o který ČR přišla tím, že vouchery nebyly předány jiným „vhodným osobám“, díky nimž by došlo k lepší propagaci ČR jako turistické destinace. Žádná taková kvantifikace škody však nebyla orgány činnými v trestním řízení předložena; soud se spokojil s počtářským vynásobením pořizovací ceny voucherů, jejich počtem a to přesto, že byl na nesprávný výpočet škody ze strany obžalovaných upozorňován.

146. Vzhledem k tomu, že trestní zákoník nijak specificky nedefinuje pojem škody pro účely trestní odpovědnosti, je na místě ji v trestním právu chápat obdobně jako v právu občanském a obchodním (R 34/2010-II).

147. Skutečnou škodou je přitom újma spočívající ve zmenšení hodnoty dotčeného majetku, k níž by nedošlo nebýt porušení povinností při jeho správě nebo opatrování. Taková škoda může vzniknout i poskytnutím určité majetkové hodnoty bez jakéhokoliv protiplnění nebo bez adekvátního protiplnění a uskutečněním určitého plnění bez zajištění jeho návratnosti.

148. Je jasné, že již samotná fakturovaná hodnota voucherů ze strany poskytovatelů byla limitní, tedy z jejich obchodního hlediska plánovitě poddimenzovaná. Byl to spíše reklamní produkt. Potvrdili to jak [REDAKCE] svědek V [REDAKCE] D [REDAKCE] který považoval produkt voucherů za obchodně nepodstatný, uvedl, že ročně vydávají cca 100 voucherů, i jeho dcera svědkyně E [REDAKCE] D [REDAKCE] jako [REDAKCE] prohlásila, že vouchery byly obchodně nevýhodné, a do [REDAKCE] dodávali předmětné vouchery od roku 2012.

149. Pokud [REDAKCE] vydala za vouchery fakturovanou cenu, věděla (a bylo to napsáno i na samotném voucheru), že se jedná o víkendový pobyt pro 2 osoby. Z logiky výpočtu samotné hodnoty voucheru vyplynulo, že pokud má hodnotu někdo fakticky spotřebovat, z hlediska hotelu je jedno zda se jedná o osobu oprávněnou či ne. Pro něj vždy spotřebovala celou hodnotu voucheru. Tak byla cena hotelem kalkulována. Pokud byly požadovány služby, které voucher neobsahoval, musela je osoba doplatit. Svědci D [REDAKCE] neuvedli jediný případ, kdy by se část hodnoty voucheru ubytované osobě, jako nespotřebované služby, vrátila.

150. Pro [REDAKCE] však měl voucher jinou nadhodnotu. Byl-li by použit správně, mohla oprávněně očekávat protiplnění, tedy propagaci České republiky jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR. To jí však mohla poskytnout jen osoba správně zvolená. Jak podle klasického modelu propagace, tak i případně podle modelu nabízeného obžalovanými. Jímí „obdarované“, osoby v bodce a)- x) toho nebyly schopny dosáhnout a obžalovaní to věděli.

151. Proto zde i kulhá příměr obžalovaných se spotřebním zbožím typu propisek, klíčenek apod. nikoli kvůli nepochybnému poměru ceny, ale kvůli spotřební hodnotě. Obžalovaní tvrdili, že měli v portofliu dárkového sortimentu i daleko dražší věci než vouchery, a to broušené vázy. Nezdůraznili však, že nikoli v počtu 76 kusů v průběhu několika let, jako u voucherů a už vůbec obžalovaní neuváděli nikoho, komu by např. jako „osobní vděk“ za osobní léčení dali klíčenku nebo propisku, resp. i vázu.

152. Soud tedy prostým a správným počtářským vynásobením pořizovací ceny voucherů stanovil, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou **oba obžalovaní povinni shodně a nerozdílně uhradit na náhradu škody [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] částku 204.100,- Kč** spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8.05% z částky 204.100,-Kč, a to od 08.09.2017 do zaplacení.

153. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu tak soud [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] odkázal se zbytkem jejího nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ke zprošťujícímu výroku

154. Obžaloba byla podána i pro skutek, že u níže popsaných útoků pokračujícího trestného činu obžalovaný V [REDACTED] nezajistil, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace [REDACTED] řadu z nich dokonce použil pro své soukromé potřeby, čímž porušil své výše uvedené povinnosti plynoucí z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, se podílela A [REDACTED] G [REDACTED] nar. [REDACTED], která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty, a to:

- poukaz č. 38/14 do hotelu Agricola darovaný R [REDACTED] V [REDACTED] a A [REDACTED] G [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED] nar. [REDACTED]
- poukaz č. 40/13 do hotelu Esplanade darovaný R [REDACTED] V [REDACTED] nezjištěného dne J [REDACTED] T [REDACTED] nar. [REDACTED]
- poukaz č. 50/14 a 51/14 do hotelu Esplanade darované blíže nezjištěnou ženou za [REDACTED] M [REDACTED] T [REDACTED] nar. [REDACTED]

čimž měli R [REDACTED] V [REDACTED] a A [REDACTED] G [REDACTED] spáchat přečin porušení povinností při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku.

155. Obžalovaní shodně považovali P [REDACTED] K [REDACTED] J [REDACTED] I [REDACTED] i M [REDACTED] F [REDACTED] za vhodné osoby pro udělení poukazu. Všichni tři splňovali jednoznačné potřeby propagace, která spočívá v uvádění produktů ve známost, v šíření informací, přiměnění třetích osob kupovat určité produkty, navštěvovat určitá místa, podpořit koupi určitých produktů – v tomto případě šlo o zvyšování návštěvnosti lázeňských měst. Za tímto účelem existuje mnoho variant, jak produkty propagovat, tedy mnoho metod propagace.

156. Obžalovaní opakovaně poukazovali na skutečnost, že jednou z velmi ceněných marketingových metod je i metoda *word of mouth*. Soudy, aniž by se zjevně podrobněji zabíraly tím, co uvedená metoda znamená, odmítají, že by v případě předmětných voucherů skutečně mohlo jít o formu propagace touto marketingovou metodou. V této souvislosti odkazuje obžalovaný V [REDACTED] např. na publikaci *Moderní marketingová komunikace* od [REDACTED] Ing. Jany

Příkrylové, Ph.D. a Ing. Hany Jahodové, CSc., podle které: „*Word-of-mouth (WOM) je forma osobní komunikace zahrnující výměnu informací o produktu mezi cílovými zákazníky a sousedy, přáteli, příbuznými nebo kolegy. Jedná se o jeden z neúčinnějších komunikačních nástrojů a v současné době nejdůvěryhodnější formu komunikace. (...) Tento typ neformální komunikace vykazuje velmi silný účinek, neboť osobní doporučení má často významnější vliv na rozhodování spotřebitelů než jiné nástroje marketingové komunikace, jako např. televizní či tisková reklama nebo aktivity na podporu prodeje*

157. Protože byli všechny tři osoby v přípravném řízení vyslechnuti toliko na úřední záznam podle § 158 tr. řádu, měl podle procesních pravidel soud toliko dvě možnosti, jak důkaz jejich tvrzení zanést validně do spisového materiálu. Jednak mohl za souhlasu stran podle § 211 odst. 6 tr. řádu jejich podaná vysvětlení přecíst. Soud může z těchto záznamů vyvozovat skutkové závěry za podmínky, že s jejich přečtením souhlasí státní zástupce i obžalovaný. S ohledem na absenci odkazu na odst. 1 větu druhou a třetí ustanovení § 211 tr. řádu proto souhlas jen státního zástupce, nebo naopak jen obžalovaného zásadně nepostačuje. Protože ke čtení soud dostal souhlas toliko státního zástupce, nemohl takto postupovat.

158. Druhá možnost byla osobně tyto osoby vyslechnout jako svědky. Opakovaně se o to snažil řádnými procesními postupy. Předvolával svědky z jejich kontaktních adres poštou i mailově, a později při mnohých pokusech o doručení i prostřednictvím Policie české republiky. Postupně (a to v průběhu 2 let, nikoli dnů či měsíců) se pro soud stali všichni nedosažitelní.

159. Nakonec soud, protože v ust. § 125 odst. 1 tr.ř. se výslovně uvádí, že z odůvodnění musí být patrné, proč soud nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů, považoval za nutné aby z odůvodnění rozsudku bylo i patrné, proč upustil od výslechu svědků P. K. M. F. a J. F. přestože strany na provedení těchto důkazů trvaly.

160. Soud má z výše uvedeného prokázáno, že v trestním řízení po svědcích pátral účinným způsobem, ale bezvýsledně, rovněž se bezvýsledně o provedení takového výslechu pokoušel v cizině. Prostřednictvím Honorárního konzulátu České republiky na Novém Zélandu ověřoval informaci o pobytu svědka, českého občana P. K., nar. na Novém Zélandu, ale zjistil, že takovou evidenci pobytů konzulát nevede a ani není schopen ve spolupráci s domovskými orgány zajistit.

161. Povedlo se to u svědka J. T. Ten ve prospěch obžalovaného R. V. při svědecké výpovědi před soudem potvrdil, že dostal voucher, aby ho uplatnil pro soutěž, kterou zamýšlel realizovat na jím provozovaném portálu H2T, který se zabýval právě zprostředkováním ubytování v České republice. Tedy poukaz byl obžalovaným darován za účelem propagace ČR jako turistické destinace, když byl dán jako cena do soutěže.

162. **Ohledně výpovědi nedosažitelného J. F. (v přípravném řízení 520-523) a nedosažitelné M. F. (524-527),** soud konstatuje, že se tyto opakovaně, pro zaneptážděnost, resp. světovou golfovou tour a dlouhodobý pobyt v zahraničí omlouvali z hlavních líčení, a soud nakonec od jejich výslechů pro nedosažitelnost upustil. I pro nadbytečnost, neboť z listinných důkazů zjistil, že manželé v srpnu 2015 byli na lézeňském pobytu v hotelu Esplanade v Mariánských lázních (seznam hostů s vouchery z hotelu), a že voucher dostal J. F. na golfovém turnaji v Karlových Varech (seznam výherců a seznam sponzorů a podporovatelů turnaje spolu se seznamem věcí, vložených do cen pro vítěze).

163. Nedosažitelný P. K. (v přípravném řízení 538-541), měl dostat voucher k narozeninám v roce 2014 v práci od vedení tj. od R. V. paní G. a paní R. To totiž potvrdili nejen obžalovaný V. a obžalovaná G., ale i A. R.

164. Soud tedy v žádném případě nerezignoval na základě pouhé nemožnosti sehnání některých svědků na dokazování, ale skutečnost, že těmito útoky nebyl spáchán trestný čin, zjistil právě dokazováním procesně použitelnými důkazy, které obsahem i množstvím dostačovaly pro tento kategorický závěr.

165. U těchto 3 voucherů obžalovaní zajistili, aby byly využity k propagaci ČR jako destinace cestovního ruchu v zahraničí i ČR, což jsou hlavní cíle příspěvkové organizace nepoužili je pro své soukromé potřeby, čímž neporušili své povinnosti plynoucí pro obžalovaného V. z ust. § 53 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a dále svou povinnost zaměstnance střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uloženou mu v ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž se v těchto třech případech na zneužívání poukazů pro jiné účely, než ke kterým směly být v souladu s právními předpisy upotřebeny, nepodílela A. G., nar. , která měla vouchery ve své dispozici a z titulu své funkce odpovídala na základě výše zmíněných zákonných ustanovení za veškeré jí svěřené hodnoty.

166. Protože se poškozený připojil se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení (viz adheze k bodu I rozsudku), a soud obžalované zprostil obžaloby podle § 226, je soud vždy povinen současně odkázat poškozeného s celým jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě jiné příslušné řízení. Možnost uložit obžalovanému plnit nároky poškozeného v rámci adhezního řízení je vázána výlučně na odsuzující rozsudek, kdy v trestním řízení bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal trestný čin a poškozeným nárokovaná újma je následkem tohoto trestného činu

167. Pokud soud rozhoduje v rámci jednoho trestního řízení o více skutcích, přičemž jen o některých vynese zprošťující rozsudek, platí povinnost rozhodnout o nárocích poškozeného, které měly být následkem zproštěného skutku, odkazem podle § 229 odst. 3. Totéž platí, pokud při pokračování v trestném činu (viz § 116 tr. zákoníku) soud o některých jednotlivých útocích rozhodne zprošťujícím rozsudkem, neboť jednotlivé útoky jsou podle § 12 odst. 12 samostatnými skutky.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné míře odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Shodu s prvopisem potvrzuje Krákorová Petra

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 29.04.2021

JUDr. Milan Rossi, v.r.

samosoudce